НАРОДНА АРМІЯ

7 вересня, 2017

#36 (5516)

ЗМІНИ НА СОЛДАТСЬКІЙ КУХНІ НЕ БАЧИТЬ ТІЛЬКИ ТОЙ, ХТО НЕ ХОЧЕ ЇХ БАЧИТИ

У Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного запустили повністю оновлену курсантську їдальню, яка вражає не тільки технологічними можливостями, а й своєю енергоефективністю стор. 3

10 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ТАНКІСТА

ТАНКОВИЙ БІАТЛОН:

У ПРОГРАМІ ЦЬОГОРІЧНОГО КОНКУРСУ НА КРАЩИЙ ТАНКОВИЙ ВЗВОД ЗС УКРАЇНИ БІЛЬШІСТЬ ВПРАВ ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ДОСВІДІ АТО ТА ЗМАГАНЬ ТАНКОВИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАТО

ДО ФІНАЛУ ПРОБИЛИСЯ ВЗВОДИ З 14-ї МЕХАНІЗОВАНОЇ БРИГАДИ, 36-ї БРИГАДИ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ ТА ДЕСАНТНИКИ З 25-ї БРИГАДИ. ПРИЗОВИЙ ФОНД КОНКУРСУ — 200 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

стор. 6

«ТУРИЗМ» ПО-РОСІЙСЬКИ,

або Як останнім часом змінилася методика протидії проросійським ДРГ з боку ЗС України на Донбасі стор. 4

МАЛЕНЬКА, АЛЕ МІЦНА ФОРТЕЦЯ НА ЛІНІЇ ЗІТКНЕННЯ

Журналіст «Народної армії» певний час провів на одному з наших ВОПів і познайомився з людьми, завдячуючи яким мільйони українців нині можуть будувати плани на майбутнє у своїй країні стор. 5

КОМУ ЗАВАЖАЄ СКВЕР ПАМ'ЯТІ ПРО ПАТРІОТІВ?

У боротьбі за землю у столиці нечисті на руку ділки використовують брудні схеми та ряджених «атовців» стор. 12

ВОДОЛАЗ, МІНЕР, ПАРАШУТИСТ, РУКОПАШНИК — «МОРСЬКИЙ КОТИК»

За плечима цих бійців морські міжнародні навчання серії «Сі Бриз», операція НАТО по боротьбі з сомалійськими піратами в Аденській затоці «Океанський щит» й антипіратська військово-морська операція «Аталанта» коло берегів Сомалі стор. 10

НАЙСИЛЬНІШІ У СВІТІ СОЛДАТИ — З ФОРТ-БРЕҐҐА

На думку експертів, загін спецпризначення «Дельта» збройних сил США є одним із найбільш підготовлених та оснащених підрозділів у світі стор. 19

«ЗАХИСТ УКРАЇНИ ПОВИНЕН ВІДБУВАТИСЯ НЕ ТІЛЬКИ ЗІ ЗБРОЄЮ В РУКАХ — ІСТОРИКИ МОЖУТЬ ДАТИ БІЙ У ЦІЙ ВІЙНІ»

Про україноцентричність воєнно-історичної роботи у Збройних Силах, системність та протидію російським маніпуляціям стор. 14-15

АХТЕМ СЕЇТАБЛАЄВ: «БІЙЦІ, ЯКІ ПОДАРУВАЛИ МЕНІ ІМЕННИЙ ЖЕТОН, НА ЖАЛЬ, ЗАГИНУЛИ. ВІДТОДІ Я ЙОГО НЕ ЗНІМАЮ»

Він одним із перших розповів Україні в програмі «Хоробрі серця» про її синів, які на початку війни стали на захист нашої Батьківщини стор. 21

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ ПОБУДУЮТЬ 100 ГУРТОЖИТКІВ

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак затвердив План фінансування будівництва гуртожитків для військовослужбовців-контрактників по різних регіонах України. Про це повідомляє Управління комунікацій та преси Міністерства оборони України.

— Один мільярд гривень бюджетних коштів передбачено на будівництво 100 гуртожитків для українських військових. Реформи у Збройних Силах України відбуваються за планом, — зазначив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак.

РОСІЯН СЕРЕД МИРОТВОРЦІВ НА ДОНБАСІ БУТИ НЕ МОЖЕ

Україна готова опрацьовувати питання розгортання на території нашої держави миротворчої операції під егідою ООН у руслі офіційного звернення Президента України Петра Порошенка ще в березні 2015 року до Генерального секретаря ООН та Голови Ради безпеки ООН.

Про це йдеться в коментарі МЗС України у зв'язку з інформацією деяких ЗМІ про останні заяви керівництва РФ щодо можливості розміщення миротворців ООН на Донбасі.

«Оприлюднена ЗМІ інформація про заяву президента РФ свідчить про чергове намагання Росії як сторони конфлікту представити агресію внутрішньоукраїнським конфліктом та спотворити саму ідею та цілі запровадження миротворчої операції, що не слугуватиме досягненню головної мети — установлення сталого миру на Донбасі та відновлення територіальної цілісності України», — сказано в документі.

У МЗС зазначили, що Україна завжди відстоювала чітку позицію: будь-яку міжнародну миротворчу присутність має бути запроваджено за згодою та після вичерпних консультацій з українською стороною, має бути передбачено виведення всіх окупаційних військ і найманців, а також їхньої зброї з території України й забезпечено надійний контроль українсько-російського кордону, щоб запобігти потраплянню російських військових, зброї, техніки та найманців на територію України.

«У разі прийняття рішення про запровадження операції з підтримання миру не може бути й мови про присутність військового чи іншого персоналу сторони-агресора на території України під виглядом миротворців, оскільки це суперечитиме базовим принципам миротворчої діяльності ООН. Рівною мірою не може йти мова про отримання згоди на проведення ОПМ від незаконних збройних формувань, які діють на території ОРДЛО за підтримки, фінансування й матеріально-технічного забезпечення з боку РФ», — наголошено в документі.

УКРАЇНА ПЕРЕДАЛА ДО ГААГИ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ВБИВСТВА УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ У РАЙОНІ ІЛОВАЙСЬКА

Україна передала до Міжнародного кримінального суду інформацію про вбивства українських військових у районі Іловайська. Про це йдеться в результатах розслідування Іловайської трагедії, які оприлюднені на сайті Генеральної прокуратури України.

«До Офісу прокурора Міжнародного кримінального суду для вирішення питання про відкриття кримінального провадження Головною військовою прокуратурою передано інформацію про зібрані докази вчинення воєнних злочинів (у тому числі віроломного вбивства українських військових у районі м. Іловайськ)», — йдеться у розслідуванні.

Окрім цього, сказано, що «для використання в Міжнародному суді ООН та в Європейському суді з прав людини під час підтримання позовів проти РФ до Міністерства закордонних справ та Міністерства юстиції України Головною військовою прокуратурою надано докази ведення РФ агресивної війни проти України і фінансування тероризму».

7 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ВОЄННОЇ РОЗВІДКИ УКРАЇНИ

Шановні військовослужбовці, працівники та ветерани воєнної розвідки України!

Щиро вітаю вас із 25-ю річницею воєнної розвідки України!

Чверть століття воєнна розвідка надійно стоїть на захисті національних інтересів України, забезпечує достовірною розвідувальною інформацією Збройні Сили України та своєчасно виявляє зовнішні воєнні загрози, а її особовий склад є прикладом самовідданого служіння Батьківщині.

Завдяки оперативній та об'єктивній інформації, здобутій розвідниками в складних бойових умовах, вище воєнно-політичне керівництво держави приймає важливі стратегічні рішення, які наближають нашу перемогу.

У цей буремний для нашої держави час воїни-розвідники одними з перших зустрічають ворога, з честю та гідністю виконують найскладніші завдання в ході антитерористичної операції на Сході України, застосовуючи сучасні новітні технології під час ведення бойових дій.

Вдячний всім вам за патріотизм, високий професіоналізм, мужність і відвагу у справі захисту незалежності та територіальної цілісності нашої держави.

Схиляю голову перед героями-розвідниками, які поклали своє життя за мирне майбутнє України.

З нагоди професійного свята бажаю всьому особовому складу та ветеранам воєнної розвідки України щастя, здоров'я, незламності духу та нових успіхів і перемог в ім'я України!

Міністр оборони України
генерал армії України С.Т.ПОЛТОРАК

РОЗПОЧИНАЮТЬСЯ МІЖНАРОДНІ НАВЧАННЯ «РЕПІД ТРАЙДЕНТ-2017»

8 вересня на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного розпочнуться міжнародні навчання «Репід Трайдент-2017». Цьогорічні навчання, що традиційно відбуватимуться на Львівщині, безпрецедентні за кількістю учасників — близько 2,5 тисячі військовослужбовців з 14 країн світу. Український контингент становитиме понад тисячу осіб. Серед країн учасниць, зокрема, США, Велика Британія, Канада, Туреччина, Грузія, Болгарія, Румунія, Польща, Італія та інші.

Під час навчань планується відпрацювати низку питань, пов'язаних із сучасними вимогами до ведення бою, а також вперше буде розгорнуто багаторівневу систему управління бойовими підрозділами.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

ТЕПЛИМИ РЕЧАМИ НАШИХ ВОЯКІВ БУДЕ ЗАБЕЗПЕЧЕНО ДО КІНЦЯ ВЕРЕСНЯ

ПРЕДМЕТИ ФОРМИ ОДЯГУ, ЯКІ ВЖЕ ПОЧАЛИ НАДХОДИТИ У ВІЙСЬКА, УДОСКОНАЛИЛИ, ВИХОДЯЧИ З ДОСВІДУ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ОСОБОВИМ СКЛАДОМ, ТАКОЖ РОЗРОБИЛИ ТА ВВЕЛИ В ЕКСПЛУАТАЦІЮ НОВІ ЗРАЗКИ ЗИМОВОЇ ФОРМИ

Про це повідомив журналістів під час брифінгу в Міністерстві оборони України заступник начальника Центрального управління речового забезпечення Тилу ЗС України полковник Дмитро Кузнецов.

За його словами, завдяки належному фінансуванню, своєчасно підготовленій нормативно-правовій базі й технічній документації, у Збройних Силах України вже здійснено процедури закупівлі, що дало змогу ще із серпня розпочати планове постачання зразків зимової форми в об'єднані центри Тилу, з подальшим відправленням у війська. Сама ж робота з підготовки Збройних Сил до осінньо-зимового періоду 2017 року розпочалася ще в травні поточного року.

Основна частина замовленого речового майна, за словами посадовця, надійде від підприємств промисловості у вересні, що дасть змогу вчасно забезпечити військовослужбовців ЗС України всім необхідним.

Представник Тилу ЗС України зазначив, що відповідно до Плану забезпечення, зимова форма одягу надходить першочергово у військові частини, які виконують бойові завдання в районі антитерористичної операції. Другою чергою забезпечуватимуть військові частини, які відновлюють боєздатність, і потім — частини, які перебувають у пунктах постійної дислокації.

— Повністю забезпечити Збройні Сили України зимовою формою заплановано до кінця вересня, — сказав полковник Дмитро Кузнецов.

Також офіцер нагадав, що в першому півріччі 2017 року, за рішенням Міністра оборони України, було внесено зміни до Норм забезпечення речовим майном, спрямовані на поліпшення речового забезпечення військовослужбовців. Він зазначив, що основними нововведеннями в забезпеченні формою одягу вояків є два комплекти білизни для холодної погоди (термобілизна), три пари черевиків із високими берцями (зимові, демісезонні, літні), а також зменшення термінів експлуатації польового костюма під час виконання завдань у районі бойових дій.

Іще однією новацією є те, що відтепер військовослужбовцям військової служби за контрактом дозволено замість одних предметів речового майна, передбачених у Нормах, отримувати інші на власний розсуд. Раніше таке було дозволено тільки офіцерському складу Збройних Сил. До того ж вартість предметів речового майна, які військовослужбовець хоче отримати, не має перевищувати вартості тих предметів речового майна, які замінюють. Це дасть змогу контрактникам, за необхідності та на їхнє бажання, отримати предмети речового майна, які їм потрібніші.

Під час брифінгу на запитання журналістів щодо якості та особливостей зимового комплекту однострою відповів начальник відділу розробки речового майна Головного управління розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗС України підполковник Василь Саковець.

Зокрема, він повідомив, що предмети форми одягу, які вже почали надходити у війська, удосконалено, виходячи з досвіду експлуатації особовим складом упродовж минулого зимового періоду, також розроблено та введено в експлуатацію нові зразки зимової форми.

— Ми врахували всі побажання військовослужбовців стосовно поліпшення форми одягу. Деякі зразки нових комплектів було апробовано безпосередньо в районі АТО, — розповів офіцер.

Під час брифінгу підполковник Василь Саковець показав журналістам зразки зимових одностроїв, якими забезпечують військовиків. Зокрема, було презентовано зимову шапку нового зразка, шапку-підшоломник, поліпшені зимову та флісову куртки, вітровологозахисні штани, демісезонну білизну й термобілизну, трекінгові (літні та утеплені) шкарпетки, зимові й демісезонні черевики з високими берцями, вітроволгозахисний демісезонний костюм, маскувальні костюми білого кольору тощо. Він повідомив також, що в нових зимових берцях змінено устілки й утеплювач, доопрацьовано підошву проти ковзання, а в зимових куртці й штанах підвищено їхні теплові властивості.

Офіцер Головного управління розвитку та супроводження продемонстрував і новинки з переліку речового майна, які надійдуть у війська вперше, — флісові зимові рукавиці та зимовий шарф-трубу. Особливістю рукавиць є те, що вони мають захисні накладки зі штучної шкіри, які підвищують зносостійкість виробів під час застосування зброї. А шарф-труба стане незамінним утеплювачем для бійців, які виконують завдання під час руху на техніці, сидячи на броні бойових машин.

Іван СТУПАК

ЗМІНИ НА СОЛДАТСЬКІЙ КУХНІ

НЕ БАЧИТЬ ТІЛЬКИ ТОЙ, ХТО НЕ ХОЧЕ ЇХ БАЧИТИ

У НАЦІОНАЛЬНІЙ АКАДЕМІЇ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ІМЕНІ ГЕТЬМАНА ПЕТРА САГАЙДАЧНОГО ЗАПУСТИЛИ ПОВНІСТЮ ОНОВЛЕНУ КУРСАНТСЬКУ ЇДАЛЬНЮ, ЯКА ВРАЖАЄ НЕ ТІЛЬКИ ТЕХНОЛОГІЧНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ, А Й СВОЄЮ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЮ

Відтепер такі обіди у курсантів будуть щодня

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак перевіряє якість продуктів, які поступають на кухню

Автомат для виготовлення вареників

Із вересня курсанти Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного почали харчуватися не гірше, аніж військовослужбовці армій Північноатлантичного альянсу. Військовий навчальний заклад у Львові став одним із піонерів переходу війська до нових стандартів харчування військовослужбовців Збройних Сил України. Ідеться про оновлення меню, курсантської їдальні та харчоблоку, де було зроблено капітальний ремонт приміщень і здійснено повне технічне переоснащення

За словами начальника продовольчої служби Національної академії сухопутних військ майора Юрія Сльозки, щодня в їдальні вишу харчується понад півтори тисячі осіб. Це потребує великої відповідальності щодо організації харчування особового складу, дотримання найсуворіших санітарних норм, поліпшення якості готової продукції, а також рівня обслуговування.

— Надзвичайно важливу роль тут відіграють саме умови, у яких працює персонал їдальні, і технічне оснащення закладу харчування. Завдяки проведеній роботі нам удалося досягти значної економії людських ресурсів та енергоносіїв, — розповів офіцер. — Усе обладнання відповідає стандартам й вимогам найкращих об'єктів масового харчування в Європі. Відтепер усі заготовки із цехів первинної обробки продукції потрапляють у гарячий цех винятково через холодильні камери. Також, для прикладу, лише один кухар за допомогою нової овочерізальної станції здатен за порівняно короткий час подрібнити овочі для страв для всього особового складу. А за допомогою спеціального апарата для виробництва вареників, сконструйованого в Польщі, один кухар може виготовити до 100 кілограмів традиційної української страви за годину.

До речі, персоналові їдальні відтепер не треба виконувати важку фізичну роботу, адже перевезення й доставка продуктів у цехи відбувається за допомогою спеціальних ліфтів і конвеєрів. Саме приготування їжі відбувається за допомогою найсучасніших пароконвекційних печей, багатофункціональних сковорід тощо. Також з'явилася можливість виготовляти власні кондитерські вироби. Крім того, установлено сучасні посудомийні машини та інше необхідне обладнання.

Один кухар тепер може виготовити до 100 кг вареників за годину

Що стосується новітнього кухонного обладнання, то воно, крім технологічності, вирізняється енергоефективністю. Для прикладу взяти хоча б нову посудомийну машину німецького виробництва. Посуд тут переміщується по конвеєрній стрічці, унаслідок чого процес максимально ефективний. До того ж витрата води невисока. А економія електроенергії становить до 14–18 кіловатів за годину. Знижено також витрати мийних засобів.

Високу оцінку оновленій курсантській їдальні Національної академії сухопутних військ дали й іноземні фахівці з тилу, зокрема зі збройних сил США та Канади.

— Уже не перший рік ми не тільки йдемо в ногу із часом щодо харчування військовослужбовців академії, а й намагаємось його випереджати та бути прикладом для інших військових частин й установ українського війська, — сказав заступник начальника тилу академії підполковник Олександр Мельничук. — На виконання вимог керівництва вітчизняного оборонного відомства ми ще до запровадження нової системи харчування суттєво розширили меню, відремонтували зали для їжі, закупили якісний посуд тощо.

Під час робочої поїздки до Львівського гарнізону Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак на власні очі побачив, які зміни відбулися в організації харчування військовослужбовців цього вишу. Особливе зацікавлення керівника оборонного відомства викликав технічний аспект функціонування оновленого харчоблоку курсантської їдальні й технологічні можливості кожного з установлених кухонних агрегатів. Міністр мав нагоду спостерігати за процесом приготування їжі та роботою персоналу їдальні. Генерал армії України Степан Полторак високо оцінив виконану роботу й наголосив, що такими із часом стануть їдальні всіх військових частин ЗС України.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

ВОЛОНТЕРСЬКА ДОПОМОГА ВІД ПЕТРА ПОРОШЕНКА

За інформацією, яку розмістив нещодавно на своїй сторінці в соціальній мережі волонтер Юрій Бірюков, під час відвідин однієї з частин Сил спеціальних операцій глава держави передав бійцям 82 снайперські гвинтівки Z-10 308 калібру, 18 снайперських гвинтівок Savage 338 калібру, десятки тисяч набоїв до них, далекоміри та іншу оптику, а також 100 снайперських комплексів. Зброя та спорядження були придбані Петром Порошенком за власні кошти.

Мабуть, буде справедливо, якщо суспільство знатиме, що Петро Порошенко дбає про захисників нашої держави не лише як глава держави, не лише тому, що так належить за посадою. Петро Порошенко робить це і як звичайний громадянин, людина, яка любить свою Вітчизну і дбає за збереження її цілісності й незалежності.

Загалом, за словами Юрія Бірюкова, за роки війни тільки 3-му полку ССО Петро Порошенко надав допомогу на суму, яка перевищує декілька десятків мільйонів гривень. Бійці забезпечувалися одягом, взуттям, амуніцією, бронежилетами, автомобілями тощо.

З початку проведення антитерористичної операції на Сході нашої держави Президент України неодноразово надавав захисникам Батьківщини всіляку допомогу, витрачаючи на це кошти, акумульовані Благодійним фондом Петра Порошенка, який очолює дружина глави української держави пані Марина Порошенко.

Згідно із звітом фонду, оприлюдненим на офіційній сторінці у ФБ, лише упродовж 2014–2016 років родиною Президента витрачено на потреби війська 350 млн грн. З них 98 млн грн — на військове, 10,2 млн грн — на експедиційне спорядження. На 49,2 млн грн було придбано автомобілів та автоустаткування, ще 1,5 млн і 1,2 млн грн пішли на медичні вироби та продукти харчування відповідно. На одяг та взуття для наших вояків Фонд Петра Порошенка перерахував 32 млн грн, на закупівлю безпілотників — 10, 3 млн.

Інф. «НА»

«ТУРИЗМ» ПО-РОСІЙСЬКИ,

АБО ЯК ОСТАННІМ ЧАСОМ ЗМІНИЛАСЯ МЕТОДИКА ПРОТИДІЇ ПРОРОСІЙСЬКИМ ДРГ З БОКУ ЗС УКРАЇНИ НА ДОНБАСІ

Українські військові під час практичних занять із протидії ворожим ДРГ

24 червня нинішнього року в районі села Жолобок Луганської області розвідувальний підрозділ однієї з механізованих бригад Збройних Сил України під час засідки знешкодив диверсійно-розвідувальну групу з шести бойовиків-терористів із так званої ЛНР, знищивши двох ворожих диверсантів і взявши чотирьох у полон. Як з'ясувалося, серед полонених місцевих терористів, жителів Сєвєродонецька та Ровеньків, «випадково» затесався такий собі громадянин Росії — Віктор Агєєв

За детальнішого вивчення особистості цього «борця за світле майбутнє Донбасу» українські військовослужбовці з'ясували, що це кадровий російський військовик контрактної служби у званні єфрейтора, який достатньо довго воював у складі розвідувально-диверсійного підрозділу однієї з «мотострілецьких бригад народної міліції» фейкової «ЛНР». Але водночас він залишався не просто російським військовослужбовцем, а й військовиком елітної 22-ї гвардійської окремої бригади спеціального призначення Головного розвідувального управління генерального штабу збройних сил Російської Федерації (її постійне місце дислокації — місто Батайськ, розташоване як мінімум за 150 км на схід від найближчої української території). Своєю чергою російська сторона, зрозуміло чому, повідомила, що це доброволець-найманець, який за власним рішенням прибув на Донбас захищати тамтешніх жителів від «фашистів і карателів».

Однак присутність російських військовиків у складі цієї окупаційно-терористичної ДРГ не обмежилась Агєєвим. Серед двох бойовиків, які не захотіли скласти зброю та яких убили українські розвідники в ближньому вогневому бою, опинився ще один «заблуканий» їхній російський колега — Олександр Щерба у званні армійського капітана, який, власне, і командував цією ДРГ. До речі, він і був головною ціллю українських розвідників, які планували захопити живим цього путінського озброєного «туриста». На жаль, не склалося. "Турист" чинив запеклий збройний опір українським військовикам до останньої миті, прикрившись іншим загиблим бойовиком, доки його не було знищено. Усе це переконливо свідчило про наявність у цього «мирного шахтаря або металурга» зовсім не аматорських навичок і вмінь щодо поводження зі зброєю та у веденні ближнього вогневого бою, чого логічно було очікувати від російського спецпризначенця, а не від «простого народного ополченця».

Особа цього російського капітана вже тривалий час привертала увагу українських компетентних органів. Олександр Щерба не тільки особисто брав участь у бойових діях з українськими військами в районі АТО, а й займався підготовкою та тренуванням диверсантів-розвідників з-поміж місцевих бойовиків. Він був відомий серед них як «інструктор Алекс». І викладав він місцевим прибічникам «руского міра» явно не сольфеджіо…

Російський «спецназ» напряму причетний до мінної війни, снайперських обстрілів українських військ і мирних жителів, захоплення заручників тощо

Та будьмо відверті, присутність російських кадрових військовиків у районі конфлікту та їхня безпосередня участь у бойових діях на боці так званих народних республік не є ексклюзивною новиною. Ще 2014 року, коли в полон до українських військових у районі бойових дій на Донбасі зі зброєю в руках потрапили перші російські десантники з 98-ї дивізії ВДВ, усі питання й сумніви на цей рахунок зникли. Стало зрозуміло, що в агресії проти нашої країни Росія активно застосовує свої регулярні збройні сили.

За даними Президента України Петра Порошенка, які він виклав нещодавно на спільній прес-конференції з Міністром оборони США Джеймсом Меттісом під час візиту останнього в Україну, на сьогодні таких замаскованих «ополченців» із Росії, яких потайки відкомандирувало їхнє командування з лав російського війська до складу різноманітних формувань «народної міліції», «ополчення» та інших окупаційних банд, налічують на Донбасі 3-3,5 тис. осіб.

Упродовж усього часу війни на Сході нашої країни ця цифра суттєво коливалася, доходячи іноді до показника у 8–8,5 тис. російських військовиків. Але була одна особливість, присутня протягом усього терміну російської агресії, що триває й понині. Вона полягає в тому, що одне із чільних місць у складі цього немаленького «гуманітарного загону» російського війська завжди займали та продовжують займати представники російських диверсійно-розвідувальних підрозділів, простіше кажучи, російського «спецназу». Саме ці «спеціальні» терористи й диверсанти напряму причетні до таких сумнозвісних явищ у районі АТО, як широкомасштабна мінна війна, снайперські обстріли українських військ і мирних жителів, захоплення заручників, а також прямі диверсійні напади на підрозділи ЗС України безпосередньо в районі АТО. У цьому сенсі дуже показовим став випадок, що трапився навесні 2015 року.

16 травня 2015 року під час перестрілки перед мостом через річку Сіверський Донець, за кілька кілометрів від міста Щастя Луганської області, бійці однієї з механізованих бригад Збройних Сил України затримали громадян РФ Олександра Александрова та Євгена Єрофєєва. Обидва під час стрілянини, яка виникла, коли група бойової охорони українського підрозділу виявила ворожу ДРГ, дістали важкі поранення, і їх покинули їхні товариші (група диверсантів налічувала 12–14 осіб), що відступили під прикриттям мінометного вогню.

Уже 19 травня СБУ опублікувала відео допиту Александрова та Єрофєєва, де вони заявляли про свою належність до військ спеціального призначення РФ. Як з'ясувалося, вони служили в російській 3-й окремій бригаді спецпризначення ГРУ (місце дислокації — місто Тольятті) у званнях сержанта й капітана. За місяць до затримання їх було відправлено за наказом їхнього командування в Луганську область у складі загону з 220 російських військовослужбовців, і вони дислокувалися в Луганську, звідки виїжджали на бойові завдання. У бою, що зав'язався, за словами росіян, під час чергового завдання, яке полягало в здійсненні розвідки бойових порядків українських військ та скоєнні проти них диверсій, їх було поранено й взято в полон.

Як бачимо, між першим і другим випадками — принаймні два роки, а звички російського армійського «спецназу» на окупованих теренах українського Донбасу майже не змінилися: диверсії, диверсії та ще раз диверсії. Проте досить суттєво змінилися обставини, за яких ці «добродії» потрапили в руки українських військових. Якщо в першому випадку ці добре озброєні та натасканi «туристи» Путіна, які, безперечно, перебувають на Донбасі зовсім не задля ознайомлення з його краєвидами та пам'ятками, самі потрапили в засідку українських розвідників, то в другому — лише пильність і професіоналізм українських вояків дали змогу відбити диверсійний напад ворога та захопити самих диверсантів у полон. Тож можемо констатувати: методика протидії ворожим диверсантам із боку українських військовиків змінилася з пасивної оборони від ворожих ДРГ до полювання на них. І на сьогодні в умовах позиційної війни на Донбасі ці зміни є вкрай актуальними для нашого війська.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ОСТАННЯ ДИВЕРСІЯ «РУСИЧІВ»

Нині будь-який російський диверсант може сам стати жертвою диверсії або спеціальної операції з його захоплення чи знищення. У цьому сенсі варто пригадати ліквідацію сумнозвісної ДРГ окупаційних формувань «Русич» у серпні 2016 року в районі Станиці Луганської силами СБУ та ЗС України. Ця група була відома здійсненням низки кривавих диверсій, а також своїм не зовсім адекватним психічно командиром, відомим російським неонацистом-садистом Мільчаковим, який полюбляв добивати поранених полонених і фотографуватися на фоні трупів. До складу групи входили бойовики, переважно громадяни РФ, які раніше служили в російських повітрянодесантних військах та «спецназі» й сповідували нацистські погляди. Інструкторами в ній були діючі російські спецпризначенці.

Проте 24 серпня 2016 року цій зграї не пощастило: із семи її бійців, які вийшли в черговий диверсійний рейд, серед живих залишився тільки один. Унаслідок підриву групи на мінах, які спеціально встановили українські військовики, її було майже повністю знищено. Збираючись здійснити серію диверсій, російські диверсанти самі потрапили під нищівний удар українських військ. Намагаючись повернути тіла своїх загиблих диверсантів, російський «спецназ» утратив іще трьох своїх бійців.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

МАЛЕНЬКА, АЛЕ МІЦНА ФОРТЕЦЯ НА ЛІНІЇ ЗІТКНЕННЯ

ЖУРНАЛІСТ «НАРОДНОЇ АРМІЇ» ПЕВНИЙ ЧАС ПРОВІВ НА ОДНОМУ З НАШИХ ВОПІВ І ПОЗНАЙОМИВСЯ З ЛЮДЬМИ, ЗАВДЯЧУЮЧИ ЯКИМ МІЛЬЙОНИ УКРАЇНЦІВ НИНІ МОЖУТЬ БУДУВАТИ ПЛАНИ НА МАЙБУТНЄ У СВОЇЙ КРАЇНІ

Один зі взводних опорних пунктів на Луганському напрямку очолює лейтенант на ім'я Павло. Він цьогорічний випускник одного з військових вишів, йому всього 21 рік. Наступного дня після випускного Павло замість традиційної лейтенантської відпустки вже приймав взвод. Та на війні дорослішають швидко…

— Взводний опорник — це наш дім, а ми — одна сім'я. — На невеличкому клаптику землі ми живемо місяцями, пильнуємо за ворогом, відбиваємо його обстріли, — каже Павло.

Цей підрозділ контролює одну з важливих трас регіону. І в разі атаки ці хлопці мають зупинити противника й утриматися до підходу підкріплення. Утрата одного ВОПу — це загроза фактично для всієї лінії фронту. На позиціях тримають оборону кілька десятків воїнів, наймолодшому з яких лише 19, а найстаршому вже 57. У багатьох із них чималий бойовий досвід.

Права рука командира — досвідчений головний сержант взводу Валерій. Він на фронті з березня 2015 року, прийшов із четвертою хвилею мобілізації, а нині служить за контрактом. Воював під Зайцевим, Горлівкою, Авдіївкою, в одному з боїв зазнав поранення.

Ці люди цілодобово в постійному напруженні та з ризиком для життя, іноді по коліно у воді або на лютому морозі виконують важку солдатську роботу. Вони міцно обороняють усього якихось 400 метрів, але дорогої ділянки української землі

Головний сержант взводу Валерій

Командири відділень Олег і Михайло

Олена

— У нас байдикувати ніколи, — по-діловому виважено та спокійно каже Валерій. — Тут не тил. Служба 24 години на добу й сім днів на тиждень. Ворог за кілометр від нас. Постійно, незалежно від того, чоловік ти чи жінка, старший за віком чи молодший, військові перебувають на бойовому чергуванні на спостережних пунктах, вогневих позиціях. Командири відпочивають хіба що вдень, коли поцастить. Нині в нас набагато тихіше, ніж було в липні — серпні. Тоді спали кілька годин на добу або дві. Часті мінометно-кулеметні обстріли, навідування ДРГ, снайпери спокою не додавали. Крім того, постійно треба укріплювати свої позиції, рити нові траншеї, ходи сполучення, обладнувати й маскувати нові вогневі точки, укриття для особового складу та майна, облаштовувати різноманітні загородження й інші «сюрпризи» для ворога.

Треба постійно дбати також про озброєння, чистити, змащувати, щоб у бою не підвело, ремонтувати техніку...

Особливу увагу командир ВОПу приділяє організації системи вогню, використанню засобів ураження противника. Кожен боєць має чітко знати своє місце на позиціях і професійно діяти за будь-якої ситуації згідно з бойовим розрахунком.

Командири відділень вінничани Михайло та Олег — рідні брати, щоправда, Михайло старший на рік. Але на захист Батьківщини вони стали майже одночасно під час четвертої хвилі мобілізації. Олег за братом через місяць прийшов добровольцем у військкомат. Служити тоді разом їм не поталанило. Михайло потрапив на Донеччину в протитанково-артилерійський взвод навідником протитанкової гармати «Рапіра», а Олег — у Луганську область старшим розвідником-далекоміpником на САУ. Після демобілізації весною 2016-го брати довго не відпочивали: у вересні вирішили повернутись у військо, правда, з єдиним проханням — служити разом, в одній частині. Тож нині вони є командирами відділень на СПГ.

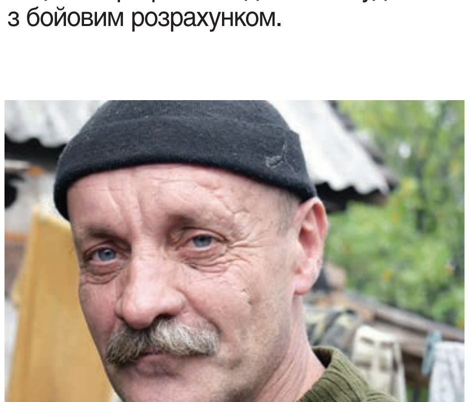
На цьому ВОПі служать дві представниці прекрасної статі — Олена й Аліна. Їхнього запалу та оптимізму вистачає на всіх. Старший стрілець Олена експансивна й швидка, як вогонь, у руках у неї все горить. Найсмачніший борщ — справа її рук, а інколи, як є час, то й запашними пиріжками може почастувати чоловіків. Аліна — мила дівчина, але з характером, дуже відповідальна та уважна. Коли стоїть на чатах, хлопці спокійні, ворог не пройде непоміченим. Аліна за освітою медик і педагог. Її батько — ветеран війни в Афганістані, мама й сестра — військовослужбовці. Хлопці кажуть, що з такими жінками служити на передовій легше й набагато веселіше.

— Надзвичайно важливу роботу в підрозділі виконує 36-річний санінструктор Роман, який хоч і прийшов на службу недавно, у травні, та вже встиг урятувати життя трьом бійцям. Під час одного обстрілу було поранено сержанта численними осколками РПГ в обидві руки та ногу. Професійними й швидкими діями він не тільки врятував життя людині, а й зберіг йому кінцівки, адже до санчастини добиратися було неблизько.

Ось такі опорники на всій лінії розмежування з противником. Ці люди цілодобово в постійному напруженні та з ризиком для життя, іноді по коліно у воді або на лютому морозі виконують важку солдатську роботу. Вони міцно там обороняють усього якихось 400 метрів, але дорогої ділянки української землі.

Олександр ПАРІЙ

ЗАКАРПАТЕЦЬ «ПРОМІНЯВ» СВІЙ РЕСТОРАН НА ОПОРНИК

Командир ВОПу

За всю розмову він лише раз відвів погляд. І то через запитання про його родину. Бо не слід чужій людині бачити сум командира за рідними та мирним життям. Традиційна закарпатська гостинність — філіжанка (так-так, саме маленька філіжаночка з порцеляни, привезена з дому, бо справжні закарпатці не п'ють каву аби з чого) ароматної, обов'язково щойно змеленої кави. До речі, відстань до терористів тут вимірюється навіть не сотнями метрів. Тому намагаємося не говорити голосно. За кілька хвилин розмови спостерігач доповідає, що ворог теж почав щось готувати на своїй кухні. Командир легенько всміхнувся, бо запах закарпатської кави викликає в російських окупантів шлункові спазми. Тут це знають.

До війни цей мудрий чоловік мав свій ресторан в одному з гірських туристичних міст. Сам розробляв меню і готував. Йому подобається робити людей щасливими. Та коли Україна повстала проти кремлівського ставленика-президента, він пішов на Майдан. А звідти — на фронт. Сьогодні ж він командує на одному зі взводних опорних пунктів. Його підлеглі мають різний вік — від молодого до дуже зрілого, але в командира до кожного є свій підхід. А головне — підрозділ вірить йому. І знає, що його накази слід виконувати без вагань, бо вони обґрунтовані. І тоді зайвий раз ніхто не наражатиметься на небезпеку.

Нині хлопці докладають багато зусиль для обладнання свого опорника. Готуються до зими. І холодна погода не заскочить їх зненацька, бо в них є і де просушитись, і де відпочити.

Усій Україні просили передати, що закарпатці традиційно мужні і вправні воїни. І свою позицію вони ніколи не віддадуть ворогу.

Тарас ГРЕНЬ

Взвод 14-ї бригади після відпрацювання бою в обороні

Танкісти слідкують за перебігом змагань

ТАНКОВИЙ БІАТЛОН:

У ПРОГРАМІ ЦЬОГОРІЧНОГО КОНКУРСУ НА КРАЩИЙ ТАНКОВИЙ ВЗВОД ЗС УКРАЇНИ БІЛЬШІСТЬ ВПРАВ ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ДОСВІДІ АТО ТА ЗМАГАНЬ ТАНКОВИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАТО

ДО ФІНАЛУ ПРОБИЛИСЯ ВЗВОДИ З 14-ї МЕХАНІЗОВАНОЇ БРИГАДИ, 36-ї БРИГАДИ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ ТА ДЕСАНТНИКИ З 25-ї БРИГАДИ. ПРИЗОВИЙ ФОНД КОНКУРСУ — 200 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

На тактичному полі військового полігона на Чернігівщині гуркочуть мотори, лунають гучні постріли танкових гармат та стрекочуть кулемети. Танкові взводи, переможці відбірних змагань у своїх видах Збройних Сил України, виборюють звання кращого.

Змагання проводяться в таких номінаціях: спортивна (швидкісна стрільба з пістолета з різних положень, естафета, подолання смуги перешкод); оборонний бій (стрільба, встановлення димової завіси, зміна позиції, відхід); наступальний бій (проведення розвідки, виклик вогню артилерії, ведення наступального бою); водіння на точність (майстерність механіків-водіїв) та професійна (снайперська стрільба з танків, танкова «карусель»). За кожен етап змагань учасники отримують певну кількість балів, які будуть підсумовані наприкінці змагань. Максимально танкісти можуть набрати 2780 балів.

Призовий фонд цього року становить 200 тисяч гривень. Отже, окрім перехідного кубка — макету танка, команда-переможець отримає 100 тисяч гривень. За друге місце передбачена винагорода у 60 тисяч, а за «бронзу» — 40 тисяч гривень. У фінальній частині чемпіонату серед танкістів боротимуться взводи з 14-ї бригади на модернізованих Т-64БВ, 36-ї бригади морської піхоти на Т-64БВ та десантники з 25-ї бригади на Т-80.

Такі змагання проводяться вже кілька років поспіль, але програма цього року дещо відрізняється. Вона підготовлена з урахуванням досвіду участі українських танкістів у танковому біатлоні НАТО «Сильна Європа» (проводився в Німеччині) і максимально наближена до стандартів Альянсу. Цього року елементи програми, яка була у Німеччині, запроваджені й у нас. Вони передусім спрямовані як на виконання танковим взводом своїх завдань, так і на демонстрацію індивідуальних навичок танкістів. Це більш маневрена, а не позиційна оборона, виклики вогню артилерії з глибини оборони та корегування стрільби. У попередні роки цього не було. Також додані різні види фізичної підготовки, зокрема смуга перешкод, яку раніше долали тільки десантники та розвідники, швидкісна стрільба із пістолета з різних положень, надання медичної допомоги постраждалим членам екіпажів.

— Однією із вправ, введених цього року, є стрільба з пістолета. І наш підрозділ виконав її досить добре. Минулого року ми також змагалися у фіналі. Та цьогорічна програма дещо відрізняється. Окрім іншого, будемо стріляти і з закритих вогневих позицій, — розповів командир танка 14-ї бригади старший сержант Роман Киричук. — Загалом мій екіпаж учетверте бере участь у таких змаганнях. Звичайно, якщо порівняти ті, що проводилися 2012 року з нинішніми, то різниця дуже велика. Тоді, самі розумієте, масштабні навчання практично не проводилися. Тож рівень підготовки не порівняти з нинішнім. Нині всі хлопці мають бойовий досвід, що не може не позначитися на якості цього конкурсу — кожен екіпаж чітко знає, як діяти за тих чи інших обставин.

> *Виконання однієї з вправ передбачає, що у механіка-водія повністю закриті триплекси і він веде танк через перешкоди за вказівками командира про напрямок руху*

Треба сказати, що Роман у складі підрозділу брав участь і у змаганнях у Німеччині. Як говорить, там було дещо незвично, бо зовсім інша тактика, незнайома місцевість і вправи інші. Але наші танкісти таки продемонстрували влучну стрільбу в наступі й тактично грамотні дії.

Цікавою особливістю цьогорічних змагань є те, що для танкістів з ВДВ умови дещо ускладнено. Це зроблено з урахуванням особливостей швидкісного танка Т-80. Наприклад, на відпрацювання дій в обороні їм «накинули» 74 секунди.

— Наші танки Т-80 швидші та маневреніші, ніж «шістдесятчетвірки», тому дуже ефективні в наступальному бою, — каже командир танка з 25-ї бригади ВДВ старший сержант Андрій Тищенко. — Мій екіпаж разом із 2015 року, з часу, коли була створена танкова рота. Зараз ми розуміємо один одного з одного погляду. Звісно, це є результатом постійних тренувань, і чим більше в нас навчань, тим більш злагоджені дії екіпажу. У відбірних змаганнях ми стали кращими серед підрозділів ВДВ, хоча наша бригада у таких змаганнях бере участь вперше.

Водночас, як розповів командир танкового взводу з 36-ї окремої бригади морської піхоти старший лейтенант Іван Поліщук, його підрозділ у змаганнях на кращий танковий взвод бере участь вдруге, торік вони посіли друге місце. За його словами, відтоді багато що змінилося. Вже є досвід змагання команди 14-ї механізованої бригади в Німеччині з танковими підрозділами країн НАТО. Більшість елементів, які відпрацьовують на цих змаганнях, ґрунтуються на досвіді АТО.

Сам Іван Поліщук в АТО з вересня 2014 року. Потрапив на фронт одразу по закінченні Академії сухопутних військ. Каже, що в танкових боях, коли не було протистояння панцерників, в основному доводилося працювати по опорних пунктах противника.

— Ці змагання — передусім перевірка взаємодії екіпажів та взводів, як танки працюють у парі та у складі четвірки, коли прикривають один одного. Адже якщо раніше у взводі було три машини, то зараз — чотири, — додає старший сержант Андрій Тищенко.

Перемога в тій чи іншій номінації значною мірою залежить від уміння командира швидко та правильно приймати рішення — згрупувати стрільбу на певні цілі, розподілити їх між танками, викликати артилерію тощо.

Танковий екіпаж має діяти, як єдиний організм. Особливо це необхідно під час виконання однієї з вправ, коли в механіка-водія повністю закриті триплекси і він веде танк через перешкоди за вказівками командира про напрямок руху.

Переможці цьогорічного чемпіонату серед танкових взводів ЗС України будуть відомі 9 вересня — у переддень професійного свята танкістів.

Олександр ШУЛЬМАН,
Роман ВУС

На вогневому рубежі

В УСІХ ОПЕРАЦІЯХ ПІД ЧАС АТО У ТАНКІСТІВ БУЛА ОСОБЛИВА РОЛЬ

ТАНКОВІ ПІДРОЗДІЛИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ ГОЛОВНОЮ УДАРНОЮ СИЛОЮ В БАГАТЬОХ АРМІЯХ СВІТУ. В РАЙОНІ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ ЇХ ЗАСТОСОВУЮТЬ ІЗ САМОГО ПОЧАТКУ БОЙОВИХ ДІЙ. ІНКОЛИ — ЯК ОДИНОЧНІ МАШИНИ, ІНКОЛИ — ЦІЛИМИ ОКРЕМИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ

Усі без винятку операції під час АТО відбувалися з підсиленням танками, навіть у знаменитому рейді десантників було задіяно танковий взвод 17-ї бригади.

Напередодні Дня танкіста наш журналіст зустрівся з начальником Центрального бронетанкового управління Збройних Сил України генерал-майором Юрієм Мельником.

— За якими критеріями відбирають у танкісти?

— Під час відбору вивчаємо морально-ділові якості кандидатів та їхній освітній рівень. Тут хлопці мають бути з головою. Бо танк — це складна й дорога техніка. Також не останній критерій — зріст та фізична підготовка.

— Як можна оцінити стан наших танкових підрозділів на початку війни?

— 1-шу танкову бригаду було укомплектовано переважно мобілізованими. Нагадаю, один із батальйонів бригади вже був на «Булатах». 17-та влітку 2014 року спромоглася укомплектувати лише одну ротно-тактичну групу. Згодом було сформовано БТГР. Завдяки комбатам і заступникам командирів з озброєння, хоча й із часом, але вдалося підняти й вивести техніку.

Серед механізованих бригад найбільш боєготовими були 72-га, 30-та бригади. Більшості танкових батальйонів механізованих бригад потрібно було не менше ніж півроку, щоб привести їх до ладу. Нині всі танкові підрозділи в боєздатному стані.

Танкіст повинен володіти широким спектром навичок, починаючи з медичної підготовки, стрільб з усіх видів озброєння, водіння в будь-яких умовах — у наступі, обороні

— На початку війни часто траплялися випадки втрати техніки через неготовність екіпажів, невміле користування технікою. Тоді не було часу на підготовку екіпажів?

— На жаль, багато років до війни наше військо фінансували за залишковим принципом. На бойову підготовку надавали мізерне фінансування. Танкісти не мали змоги практично освоювати професію. Пального не давали. До того ж бригади були неукомплектованими. Не було сформовано та навчено необхідний резерв. Тому, коли почалися бойові дії, підготовку екіпажів здійснювали практично з нуля. Підготовка відбувалася в навчальних центрах, що в Старичах і Десні. Потім вдосконалювались навики безпосередньо в бригадах. Були випадки, коли військкомати присилали «танкістів», які не вміли навіть завести танк, не кажучи вже про вміння застосовувати озброєння чи про навички командувати танковим екіпажем. Найбільший тягар ліг на плечі командирів бригад і командирів батальйонів. І це стало однією з проблем частих поломок бойової техніки.

А ще це наслідки періоду показухи, коли танки стояли в укриттях, пофарбовані, але ніхто не заглядав, що там усередині. Тому й часто бували несправності систем озброєння, прицілів, двигунів...

— Скільки потрібно часу для навчання танкіста?

— Усе залежить від бази, ресурсів, інструкторів. Підготовка відбувається комплексно, починаючи з водіння, стрільби, потім бойове злагодження в складі взводу, роти. Після виконання всіх цих елементів танкові екіпажі будуть боєготові. Що таке повністю підготовлений екіпаж, продемонстрував танковий біатлон «Сильна Європа» в Німеччині. Це дуже широкий спектр навичок, починаючи з медичної підготовки, стрільб з усіх видів штатного озброєння, водіння в будь-яких умовах — у наступі, обороні, — використання тактичних елементів. Усе це складові поняття «підготовлений екіпаж».

Начальник Центрального бронетанкового управління Збройних Сил України генерал-майор Юрій Мельник

— Чим керувалися під час розподілу танків різних типів між різними родами військ?

— Т-64, Т-72, Т-80 — танки, випущені відповідно до радянського ВПК, але вони мають чимало відмінностей. Т-80 найкраще підходить для ВДВ, бо має газотурбінний двигун, цикл запуску — менше ніж хвилина. Але ця машина потребує кваліфікованішої експлуатації, ходову частину розраховано на швидкість до 60 км/год. Десантники якось розігнали танк до 90 км/год і побачили граничні можливості машини. У подальшому цей досвід може бути використано під час бойових дій. Т-72 відрізняється простотою озброєння, легким запуском двигуна, він не потребує значного часу для розігріву. Т-64 має свої особливості: комплекс озброєння, підвищену скорострільність, гарний приціл. Тобто в кожної із цих машин є свої особливості як конструктивні, так і в експлуатації.

Важливо, що наші заводи набули чималий досвід ремонту й модернізації цих танків.

— Нещодавно ухвалено рішення про підвищення грошового забезпечення не тільки спецпризначенцям, десантникам, а й танкістам. Це свідчить про зростання їхньої ролі?

— Танкісти експлуатують досить дороговартісну техніку. Дорого коштує її виготовлення, ремонт, експлуатація. Треба збільшити відповідальність танкістів, водночас танкісти мають пишатися тим, що вони — танкісти. Ідеться про престиж професії, мотивацію до служби. А для цього треба піднімати грошове забезпечення.

— Як танкісти сприйняли пропозицію повернути до їхнього гардеробу чорний берет?

— У танкістів в уніформі завжди був чорний берет, і його повернення цілком логічне. Але основний головний убір танкіста в бою — це шлемофон. І ось тут є певні новинки. На початку війни в нас був один вид шлемофона, нині маємо цілу низку шлемофонів: з кевларовим верхом, виносним ларингофоном і вдосконаленими навушниками. В Україні їх випускають три виробники, ми тестуємо їхню продукцію, виявляємо плюси та мінуси кожної моделі, за результатами випробувань вирішуватимемо, які з них варто приймати на озброєння.

— Коли вже зайшла мова про бойові однострої, то що скажете про нові комбінезони?

— В Україні розроблено два нових типи комбінезона. Під час їх виготовлення за зразок узяли німецькі й французькі з урахуванням усіх нових досягнень. Один тип призначено для бойових умов: він негорючий, мастилобензостійкий, захищений і дорогий. Це буде інвентарне майно, його розраховано не на один рік експлуатації. Другий тип — для повсякденного використання, обслуговування техніки в парках. Він буде дешевшим, вимоги не такі суворі, але він має бути якісним, носким, зручним. Нині ми очікуєм нові комбінезони. Тестові зразки віддали у війська, за результатами випробувань вирішуватимемо щодо закупівлі.

Розмову вів Олександр ШУЛЬМАН

Колона Т-64 на марші

РОЗРОБЛЕНО МУЛЬТИМЕДІЙНІ ПІДРУЧНИКИ ДЛЯ ТАНКІСТІВ

СУЧАСНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ У ВІЙСЬКОВИХ ВИШАХ РОБЛЯТЬ НАВЧАННЯ КУРСАНТІВ ЗАХОПЛИВИМ І ДОСТУПНИМ

Нині завдяки волонтерам майже в кожному танковому взводі є електронний планшет з необхідними програмами

Використання новітніх технологій давно є невід'ємною ознакою збройних сил у країнах НАТО. І ми в цьому сенсі теж почали прогресувати. Так, викладачі й студенти факультету військової підготовки Харківського політехнічного інституту (ХПІ) створили принципово новий навчальний посібник для підготовки танкістів

Одним дотиком пальця на невеличкому екрані планшета відкривається сторінка підручника або запускається демонстрація навчального ролика. Досвід бойових дій показав, що нерідко танкові підрозділи виконують завдання автономно, у відриві від основних підрозділів, тож такі допоміжні посібники набувають особливої актуальності.

Нерідко в АТО танкісти залишалися сам на сам із труднощами в експлуатації техніки. І якщо в ППД зазвичай є досвічений заступник з технічної частини або інструктор, то в разі дій екіпажів у відриві від дислокації частини їм доводиться розраховувати лише на власні сили.

— Ми постійно в контакті з нашими випускниками, які зараз командують батальйонами, є й комбриги. Тому знаємо, як кажуть, проблему зсередини, а тому вирішили допомогти танкістам, — розповідає доцент кафедри підготовки офіцерів запасу факультету військової підготовки НТУ ХПІ полковник запасу Ігор Баркатов. — За ТЗ, танк після ремонту має виходити з інструкцією з експлуатації, але реальної можливості забезпечити кожну машину такою товстезною книгою зараз немає. Тож працівники ремонтних заводів були тільки «за» створення такої електронної інструкції. Отже, ця ідея й лягла в основу створення мультимедійного підручника.

Нині завдяки волонтерам майже в кожному танковому взводі є електронний планшет з необхідними програмами. Зазвичай на ньому є вільне місце — до 4 ГБ. Цього цілком достатньо, щоб залити туди не тільки скановану книжку, але й відеоуроки і навчальні 3D-моделі.

До війни в Україні практично не видавали повноцінних навчальних матеріалів. Багато танкістів користувалися російськими сайтами, але нині частина сайтів просто закриті. До того ж не вся інформація, яку вони містять, придатна до застосування, бо ЗСУ і російська армія озброєні різною технікою. Тож необхідність у новому підручнику дуже висока.

Закінчено роботу зі створення електронного підручника для Т-64БВ. Бійці ВДВ, які отримали на озброєння танки Т-80, просять такий же для цієї машини. На черзі — аналогічні електронні посібники для Т-72 та БТР-4

Факультет військової підготовки ХПІ працює з 26 вишами. Укладено договори з ВНЗ Харкова. Ігор Баркатов уже шість років керує військово-науковим товариством студентів, де й відібрали досвічених і зацікавлених хлопців, а серед них чимало світлих голів. Ніні дехто з них працює над створенням 3D-турів по танках, інші — монтують відео чи пишуть програми.

До роботи над підручником дуже активно долучилися й інші викладачі кафедри — Сергій Макаров, наприклад. Допомогло те, що сьогоднішні комбати постійно підтримують зв'язок з alma mater. Вони підказують, часто бувають гостями на кафедрі.

Працюючи над підручником, Ігор Баркатов зібрав студентів-танкістів і звернувся до них: «Хлопці, ви скоро випускаєтеся. Кожен буде у своєму взводі або роті мати ось такий мультимедійний підручник. Що б ви хотіли в ньому бачити?» І кожен курсант висловив свої ідеї, пропозиції.

Зараз підручник містить не тільки текстові матеріали, таблиці, навчальні плакати, але й, що дуже важливо, відеоуроки. Серед тих, хто показує порядок дій на техніці, дуже багато учасників бойових дій. Це, зокрема, орденоносці Олександр Курганський, Зорян Дмитрук, Ігор Федотченко.

Зрозуміло, що для досвідчених танкістів огляд танка перед запуском двигуна або перед боєм — справа звична, чого не скажеш про новачків. Тож відеоінструкція має значно полегшити і навчання, і підготовку, допомогти забезпечити боєготовність підрозділу.

Доцент кафедри підготовки офіцерів запасу факультету військової підготовки НТУ ХПІ полковник запасу Ігор Баркатов

Сьогодні практично закінчено роботу зі створення підручника для танка Т-64БВ. Бійці ВДВ, які отримали на озброєння танки Т-80, просять такий же підручник для цієї машини. Алгоритм уже опрацьовано, і харків'яни готові його зробити. Аналогічні завдання стоять і щодо підготовки посібників для екіпажів Т-72 та БТР-4.

Дуже важливо, що електронний підручник постійно оновлюється. Так, буде встановлено новий приціл на танк — вже готовий розділ про нього, і всі, кому потрібно, його завантажать окремим файломоновленням. Розсилку передбачається робити або за заявками, або за журналами надання такої допомоги.

Алгоритм отримання підручника простий — направляється заявка на кафедру, після чого скачується інсталяційний файл для планшета або телефона на андроїд.

Ще однією, не менш актуальною, розробкою харків'ян стала інтерактивна 3D-модель тактичного поля з детальною реконструкцією бою, що відбувся під Логвиновим неподалік Дебальцевого взимку 2015 року.

Це був саме той славетний двобій екіпажу танка «Удав» під командуванням лейтенанта Василя Божка з роти капітана Олега Баркатова, коли наші танкісти, підтримуючи атаку підрозділів 79-ї окремої аеромобільної та 30-ї механізованої бригад, знищили три російські танки.

Цей бій мав стати прикладом для навчання наступних поколінь українських офіцерів. Саме тому було прийнято рішення про створення навчальної 3D моделі для демонстрації її на інтерактивній дошці.

До її створення були залучені учасники того бою — танкісти 92-ї омбр. Кожен із них отримав спеціальну анкету і ретельно виклав своє бачення битви, починаючи з польотів БПЛА і руху колони росіян і до останніх пострілів з танкових гармат. Так була максимально точно відтворена хронологія протистояння і пересування ворожої та української техніки.

Тоді колона росіян йшла повз позиції, де за день до того був жорсткий бій, в якому підбили танк 17-ї танкової бригади. За ніч на це місце було перекинуто танки 92-ї омбр. Першим побачив ворога екіпаж капітана Олега Баркатова, потім — Василя Божка. В моделі відтворено і те, що один танк був замаскований сіткою, а інший — ні. Саме тому він першим почав бій, був підпалений, але пожежу вдалося загасити.

Усі ці моменти зараз можна побачити очима кожного з екіпажів. Перебіг подій відтворено з хронометричною точністю. Якщо навідник танка зробив чотири постріли по ворожому танку — то був відтворений кожен із них.

Тепер цей бій аналізують студенти на заняттях з тактичної підготовки.

Олександр ШУЛЬМАН

БАТЬКО Й СИН В ОДНОМУ ТАНКОВОМУ ЕКІПАЖІ

ВАСИЛЮ-СТАРШОМУ — 48. ВІН МЕХАНІК-ВОДІЙ. ВАСИЛЮ-МОЛОДШОМУ — 22. ВІН КОМАНДИР ЕКІПАЖУ. ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА ДЛЯ НИХ — ЦЕ ВЖЕ РОДИННА СПРАВА

Одним із найкращих екіпажів танкових підрозділів мотопіхотної бригади оперативного командування «Південь» є екіпаж двадцятидворічного молодшого сержанта Василя Д. Він командир екіпажу, а механік-водій танка — його батько, теж Василь, йому 48 років. Чоловіки родом із Кіровоградщини

Василь-старший 25 років тому служив у танкових військах механіком-водієм. Демобілізувався старшиною з посади інструктора механіка-водія танка.

Він багато захоплено розповідав синові про свою службу в армії, про грізні танки. Тож, коли на Україну напав ворог, син вирішив стати на захист рідної землі й пішов у танкісти.

2015-го він підписав контракт і поїхав у навчальний центр «Десна», де пройшов підготовку за спеціальністю навідника-оператора танка. Невдовзі вже служив у бойовому підрозділі однієї з мехбригад. Його батько не всидів удома і 2016-го вирішив допомогти синові й призвався в його екіпаж механіком-водієм танка.

Кращого порозуміння, як у цьому танковому екіпажі, мабуть, і не існує. Так разом самовіддано служать батько й син, військова служба для них — це вже родинна справа.

Молодший сержант Лідія ВАСИЛЕНКО

Два Василі, дві кровинки, два патріоти, два танкісти

«У МЕНЕ П’ЯТЕРО ОНУКІВ, І Я НЕ ХОЧУ, ЩОБ ЧУЖИНЦІ ВКАЗУВАЛИ, ЯК ЇМ ЖИТИ!»

Усі звуть його дядько Толя. Чоловікові 58. Він механік-водій командирського танка. Танка самого комбата! На війні з російськими окупантами із самого початку. 2014-го вийшов із Криму, але не в складі військового підрозділу, а з патріотичних міркувань.

Із дружиною, з якою жив у Сімферополі, не склалося життя: вона заковтнула пігулку російської пропаганди та прийняла «рускій мір».

Анатолій оббивав пороги військкоматів на материковій Україні, але йому відмовляли в призові. Мовляв, не той вік.

«Яка різниця, той чи не той вік? На нас напали! Я форму молодим дам…» — казав дядько Толя і мав право, бо свого часу, далекого 1979-го, був одним із найкращих танкістів у частині.

Та невдовзі в Міноборони ухвалили рішення про збільшення граничного віку перебування на військовій службі на особливий період, щоб можна було призвати досвідчених вояків давньої школи, які були дуже потрібні українській армії на початку російської агресії.

Дядькові Толі — 58. Він механік-водій танка

Так він удруге сів у Т-64. Бої за українську незалежність на Сході України чоловік згадує не дуже охоче, бо перед очима стоять хлопці, котрі пішли у вічність, і скалічені бойові побратими.

Однак деякі бойові епізоди дядько Толя пригадав:

— Узяли пайки, воду. Сиділи в засідці тихо, як миші. Той танк кошмарив наших хлопців постійно. От ми й влаштували йому пастку. Щоправда, забагато снарядів довелося випустити: аж вісім пострілів бронебійними. Але був і бонус. Поруч із танком їхала вантажівка, напевно, з боєкомплектом, тож і вона згоріла.

На його рахунку є й спалені ворожі САУ.

— Наші позиції стали накривати важким калібром, — розповідає Анатолій. — «Де командир танка?» — кричу навідникові. А він мені: «У штаб помчав. Зв’язку немає, ну що, поїхали самі?».

Екіпаж із двох танкістів виїхав до лісопосадки. І яким же було їхнє здивування, коли вони побачили в чистому полі на відстані 3–3,5 км дві одинокі САУ. Вони навіть засумнівалися, чи то, бува, не якась провокація. Бо дуже зухвало поводився ворог. Та ні, ось черговий залп. Далі була справа техніки. По два снаряди на кожну САУ, і в чистому полі загорілося два яскравих факели…

— У мене п’ять онуків, і я не хочу, щоб чужинці вказували, як їм жити, — емоційно каже дядя Толя. — Так уже четвертий рік воюю… Я життя віддам за рідну землю, аби лише мої рідні й усі українці були вільними та щасливими!

Анатолій Григорович — беззаперечний авторитет у танковому батальйоні. Він головний сержант. Навчає молодь танкових хитрощів: від водіння до закручування гайок. Кажуть, знає геть усе.

— Майже 40 років мій танк постійно сниться мені, — каже дядько Толя. — Я ніколи б не подумав, що знову керуватиму бойовою машиною. Але прийшла війна. Привід невтішний, але я радий знову взятися за цю роботу, чомусь навчити хлопців. Хто, як не я? Вони наїздять на танкодромі тих півсотні кілометрів, випустять по п’ять снарядів — і прийдуть сюди. А тут уже не навчання. На війні частенько прилітає, рвуться снаряди, летять осколки...

Багато хто в певних ситуаціях часто висловлюється: «Глухо, як у танку». Дядя Толя каже, що в танку зовсім не «глухо», особливо коли по броні гатять із великокаліберних кулеметів або з важкого озброєння. У танку стає «глухо», коли злітає гусениця, глухне мотор, закінчуються снаряди… Отоді — «глухо»: грізна машина стає просто безпомічною. Тож наука від Анатолія Григоровича для молодих водіїв-механіків безцінна: він навчає виживати й перемагати.

Рудий спаніель із позивним «АТО» — ровесник антитерористичної операції. Собака поруч з Анатолієм із самого початку війни. Коли люди метушаться коло бойової машини, пес практично не злазить із танка, пірнає в люк і не проти покататися на броні. Він та його господар нічого не бояться!

Юрій ІГНАТ

ВОДОЛАЗ, МІНЕР, ПАРАШУТИСТ, РУКОПАШНИК — «МОРСЬКИЙ КОТИК»

ЗА ПЛЕЧИМА ЦИХ БІЙЦІВ МОРСЬКІ МІЖНАРОДНІ НАВЧАННЯ СЕРІЇ «СІ БРИЗ», ОПЕРАЦІЯ НАТО ПО БОРОТЬБІ З СОМАЛІЙСЬКИМИ ПІРАТАМИ В АДЕНСЬКІЙ ЗАТОЦІ «ОКЕАНСЬКИЙ ЩИТ» Й АНТИПІРАТСЬКА ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКА ОПЕРАЦІЯ «АТАЛАНТА» КОЛО БЕРЕГІВ СОМАЛІ

Патрулювання акваторії військово-морської бази

«Морські котики» перед початком штурму

Здавалось би, за п'ятнадцять років існування у професійному плані вони накопичили чималого досвіду. Водночас основним своїм досягненням вони вважають реальний бойовий досвід набутий в АТО, і обчислюється він трьома фронтовими роками, а також зарубками на деревах, зробленими водолазним ножем по всій лінії фронту від Станиці Луганської до Маріуполя

Люди-тіні, або, як вони себе жартома називають, «ластоногі», вважають за краще, щоб про них менше знали й не показували їх по телебаченню. Однак, як виняток, командування Військово-Морських Сил трохи привідкрило завісу таємності й дозволило кореспондентові «Народної армії» відвідати загін по боротьбі з підводними диверсійними силами та засобами.

— Особовий склад загону набирають переважно з-поміж морських піхотинців, які отримали рекомендацію командирів, а також бійців підрозділів спеціального призначення, — розповідає заступник командира загону з бойової підготовки. — Військовослужбовець має бути емоційно врівноваженим, здатним зберігати залізний спокій в екстремальних ситуаціях. Він повинен витримувати великі фізичні навантаження, добре переносити занурення на значні глибини та перепади тиску.

Далі для новачків починається базова підготовка. З кожним днем навантаження зростають, а вимоги стають дедалі жорсткішими. Крім того, інструктори систематично перевіряють здатність бійців витримувати граничні фізичні та психічні навантаження.

Наступним етапом підготовки фахівців боротьби з диверсантами є вивчення водолазного спорядження, мінно-вибухової справи, тактики бойових операцій малих груп у воді й на землі, основ військової розвідки. Крім того, українські «морські котики» опановують холодну та вогнепальну зброю, стрибають із парашутом, вивчають секрети й особливості екстремального управління надводними та наземними транспортними засобами. Але пріоритет віддають вивченню й відпрацюванню різних дій під водою, способам проникнення з-під води в заданий район та евакуації з берега у воду.

Слід зазначити, що чимало часу в підготовці бійців приділяють рукопашному бою на суші та особливо — під водою з ножем.

Під час виконання навчально-бойових завдань відбувається підбір малих груп бойових плавців. Пов'язано це з тим, що кожен такий підрозділ має діяти точно й чітко, як єдиний добре налагоджений механізм.

Спеціально для цього організовують навчання, повністю побудовані як модель бойової операції. Тут перевіряють уміння бійців працювати під водою на різних глибинах. Зокрема, це стосується вміння орієнтуватися, спостерігати в умовах поганої видимості, вести бій, переслідувати ворога, відриватися від переслідування, маскуватися на ґрунті тощо.

В арсеналі українських «морських котиків» є спеціальні автомати й пістолети, їхня скорострільність не поступається скорострільності автомата Калашникова. Кулі схожі на голки. Вони легко «наздоженуть» диверсанта під водою та на її поверхні

Під час перебування в загоні мені пощастило на власні очі побачити одне з таких навчань. Дія починається з того, що група спецпризначенців-підводників отримує тривожний сигнал: «Малий буксир захопили терористи». «Морські котики» надягають штатне спорядження, отримують зброю та за лічені хвилини занурюються у воду. Вони безшумно підпливають до судна й непомітно для загарбників пробираються на борт.

Відмінна особливість підводних спецпризначенців — раптовість і швидкість. Злочинців захоплено несподівано. Поки група водолазів знешкоджує бандитів, які захопили буксир, їхні колеги забезпечують вогневе прикриття зі швидкохідного катера.

Особовий склад загону досконало володіє різною зброєю й може годинами працювати на великих глибинах. Чи не найскладніше та найнебезпечніше завдання — знайти й знешкодити міну, прикріплену до підводної частини корабля. Тут не можна припуститися жодного зайвого руху: вибуховий пристрій може спрацювати навіть через найменшу зміну глибини. Тому після того, як зняли міну, її переносять на кілька сотень метрів від корабля, де її можна знищити.

Що ж до підводного бою, то в арсеналі українських «морських котиків» є спеціальні автомати й пістолети, їхня скорострільність не поступається скорострільності автомата Калашникова. Кулі схожі на голки. Вони легко «наздоженуть» диверсанта під водою та на її поверхні.

— У наш підрозділ потрапляють тільки перші з-поміж найкращих. Тут особливу увагу приділяють ідеальному здоров'ю та серйозній водолазній підготовці, — розповідає боєць із позивним «Спартак». — Перед кожним зануренням нас оглядає фельдшер, вимірює пульс і тиск. Найменше відхилення від норми — і водолазові заборонено спускатися на глибину. Та головне — наш загін без перебільшення можна назвати найдружнішим військовим колективом, тому що ми ходимо під воду в парах, трійках, четвірках, п'ятірках. І кожен має прикривати один одному спину, бо помилка одного — це помилка всієї команди.

Уже по обіді особовий склад загону переміщується в тир, де виконує вправи навчальних стрільб з особистої зброї, а також із безшумного пістолета по мішенях, що імітують диверсійну групу умовного противника.

На закінчення в спортивному залі відбуваються тренування з рукопашного бою. Фахівці загону вдосконалюють прийоми нападу й самооборони, ведення ближнього бою із застосуванням холодної зброї, а також знешкодження умовного противника без зброї за найкоротший час. Примітно, що дехто з військових уже не уявляє своє життя без спорту.

Наприклад, боєць «Спартак» дає уроки боксу та бойового самбо своїм бойовим побратимам, а у вільний від служби час іще й дітям військовослужбовців Збройних Сил України.

Євгеній СИЛКІН

Курсанти провели на бойовому кораблі ВМС США класу «Арлі Берк» 12 діб

ЯК УКРАЇНСЬКІ ГАРДЕМАРИНИ НА АМЕРИКАНСЬКОМУ КОРАБЛІ «МАНДРУВАЛИ»

ВПЕРШЕ МАЙБУТНІ ОФІЦЕРИ НАЦІОНАЛЬНОГО ФЛОТУ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У МОРСЬКОМУ ПОХОДІ РАКЕТНОГО ЕСМІНЦЯ ВМС США «ДОНАЛЬД КУК»

Разом з американськими моряками наші курсанти подолали більше тисячі морських миль у Атлантичному океані та Північному морі й мали змогу спостерігати за діями кораблів під час спільних навчань ВМС США, Великобританії та Швеції Saxon Warrior-2017

Свій перший крок на шляху до стажування на ракетному есмінці курсанти IV курсу Інституту Військово-Морських Сил Станіслав Воропай та Дмитро Громов зробили ще під час проведення тестового зрізу володіння англійською мовою та перевірки психологічних і лідерських якостей. Також бралася до уваги загальна успішність. Це дозволило курсантам стати переможцями відбору.

На будь-якому бойовому кораблі ВМС США є так званий детектор брехні. Особливість роботи «детектора» в тому, що декілька разів на рік кожен член екіпажу проходить тест на вживання наркотичних та психотропних речовин і тест на допінг-контроль

Від підйому до пізнього вечора хлопці занурювалися в корабельне життя, але вже за стандартами НАТО. Насамперед це несення вахтової служби на головному командному пункті корабля, численні тренування у складі корабельних бойових розрахунків, штурманське прокладання курсу корабля за допомогою сучасних комп'ютерних технологій.

Як розповідає Дмитро Громов, вражень від морського вишколу американських моряків у них, як кажуть, через край.

— Навчальна програма була адаптована до стандартів та вимог НАТО, а всі заняття проводилися виключно англійською мовою. Приміром, американські штурмани не використовують під час роботи паперові карти, як це роблять наші. Курс корабля, координати руху, орієнтування в морі здійснюється за допомогою відповідного програмного забезпечення. Сучасні прилади, планшет значно прискорюють цю роботу. Тобто практично всі бойові частини корабля автоматизовані, — говорить Станіслав Воропай.

Українські курсанти побачили, як якісно працює екіпаж американського корабля

Також американці продемонстрували особливості матеріальної частини корабля, зокрема його окремі агрегати та механізми, показали, як вони працюють і як їх ефективно обслуговувати.

— Якщо порівняти роботу їхнього машинного відділення з роботою нашого, то, звісно, є певні відмінності. Так от, серце «Дональда Кука», його двигун, працює, як швейцарський годинник, і його робота нагадує систему кровообігу людини. Тобто кожен механізм справно виконує свою функцію, а якщо навіть маленька деталь двигуна виходить з ладу, відразу спрацьовує сигнал оповіщення. Їхній механік знає, де сталася поломка і як швидко цю проблему вирішити. Такий принцип роботи вже закладено на нових артилерійських катерах «Бердянськ» та «Аккерман». На жаль, цього немає на інших наших кораблях, які здебільшого радянського виробництва, — каже Дмитро Громов.

На будь-якому бойовому кораблі ВМС США є так званий детектор брехні. Таку лагідну назву йому дали американські моряки. Особливість роботи «детектора» в тому, що декілька разів на рік кожен член екіпажу проходить тест на вживання наркотичних та психотропних речовин і тест на допінг-контроль. Як це відбувається на американському кораблі? Кожного тижня головний бортовий комп'ютер довільно вибирає 20 членів екіпажу. Тобто ніхто не знає, коли йому доведеться проходити тести і тому не може відповідно «підготуватися» до них. Якщо ж тестування дасть позитивний результат — цей моряк перестає бути членом екіпажу корабля.

Українських військових вразила навчально-спортивна база ракетного есмінця. До послуг особового складу корабля сучасні силові тренажери, бігові доріжки, різноманітний спортивний інвентар тощо. На наших військових кораблях, які менші за розмірами, ніж американські, теж є спортивні куточки. Тут різниця між моряками обох країн полягає, так би мовити, у ставленні до занять спортом. Моряків США фактично ніхто до них не примушує. Кожен розуміє, наскільки фізичний розвиток є важливим. Наприклад, військовик, що не зміг виконати певних вправ, отримує службове обмеження, тобто не може обіймати вищі посади. А це значна перешкода у подальшій військовій кар'єрі. Тому тут усі стараються.

— Це унікальний досвід для екіпажу «Дональда Кука» та майбутніх українських морських офіцерів, які вперше брали участь у програмі обміну курсантами. Ще ніколи ми не приймали наших українських колег на борту бойового корабля ВМС США. Мої моряки радо ознайомили їх з усіма подробицями повсякденної служби на нашому кораблі. Українські курсанти побачили, як злагоджено працюють екіпажі кораблів ВМС США, Великобританії та Швеції під час спільного навчання в морі, і на власному досвіді переконалися у важливості сумісності та ефективної взаємодії, — сказав командир ракетного есмінця «Дональд Кук» Тімоті Мур.

Наразі досягнуто домовленостей, що наступного року вже чотири курсанти Інституту ВМС візьмуть участь у стажуванні на бойових кораблях ВМС США. Ідея полягає в тому, щоб крок за кроком кожен майбутній офіцер українського військового флоту набував практичний досвід навчання на кораблях НАТО.

Віталій ПАНЧИШИН

Сквер імені волонтерів АТО став улюбленим місцем прогулянок місцевих мешканців

КОМУ ЗАВАЖАЄ СКВЕР ПАМ'ЯТІ ПРО ПАТРІОТІВ?

У БОРОТЬБІ ЗА ЗЕМЛЮ У СТОЛИЦІ НЕЧИСТІ НА РУКУ ДІЛКИ ВИКОРИСТОВУЮТЬ БРУДНІ СХЕМИ ТА РЯДЖЕНИХ «АТОВЦІВ»

Координатор Центру допомоги учасникам АТО Віктор Кузнєцов одразу навіть не звертає уваги на мою появу в кабінеті. Він емоційно роз'яснює комусь на тому кінці дроту, що в лікарні з нього як фронтовика ніхто не має права взяти жодної копійки. Потім дає ветерану телефони низки гарячих ліній, прокуратури, реєструє дзвінок і нарешті кладе слухавку

— Уявляєш, — усе ще «кипить» Віктор, —у міській лікарні Маріуполя з контуженого ветерана вимагали готівку за необхідні термінові лікувальні процедури та навіть за флюорографію. А вона ж у нас багато років безкоштовна для усіх, бо спалахи туберкульозу — страшна річ. Чоловік проходив медкомісію для укладання нового контракту з військом та звернувся у найближчий медичний заклад... Зараз задіємо наших місцевих колег, тож буде хтось із тамтешніх лікарів шукати собі іншу роботу.

Однак головна тема нашої з Віктором зустрічі — скандальні події навколо столичного скверу на честь волонтерів АТО. В Україні після початку війни на Донбасі поняття «волонтер» у абсолютної більшості людей асоціюється саме з народною підтримкою війська. Волонтерську допомогу, особливо у найважчий період протистояння агресору в 2014-му, важко переоцінити. Зараз, через три із лишком роки, масштаби цієї допомоги вимірюються сотнями мільйонів гривень, тисячами одиниць тепловізорів та прицілів, спецодягу, взуття, сотнями автомобілів, тоннами медикаментів та тисячами тонн харчів.

Торік ініціативна група ветеранів АТО, відомих волонтерів і народних депутатів добились перейменування одного зі скверів на столичному проспекті Науки на честь волонтерів АТО. Майже відразу здебільшого на ветеранські кошти там встановили пам'ятник українським волонтерам. Потужною була навіть сама ідея його дизайну: в гранітний обеліск вмонтовано велике дзеркальне серце та викарбувано напис — «Добро може робити кожен». Ти підходиш до пам'ятника, бачиш у дзеркалі себе, читаєш викарбувані слова... І раптом розумієш, що і ти можеш щось зробити для країни.

Сквер швидко став улюбленим місцем відпочинку місцевих мешканців. До речі, вони ще із 2003-го вже неодноразово відстоювали своє право на проведення дозвілля саме в цьому місці. Річ у тому, що на цю земельну ділянку й досі зазіхають впливові столичні забудовники. Вони намагаються спорудити на ній торговельно-розважальний комплекс. І нещодавно дійшло до силового протистояння представників забудовника із захисниками скверу.

Працівники будівельної фірми завезли у сквер житловий вагончик, будтехніку, бетонні плити та різноманітні матеріали. Але вже за годину на цьому місці зібралися більше як п'ятсот містян та волонтерів. Вони намагалися зупинити перетворення скверу на будмайданчик та вимагали зустрічі з керівництвом компанії. Оскільки їхні вимоги не були почуті, протестувальники за спільним рішенням перекрили на проспекті рух транспорту, окрім громадського.

До того ж — це дивує найбільше — у натовп людей вклинилась згуртована група персон у камуфляжах із атовською символікою, а деякі й у вишиванках. Вони взялися завзято агітувати присутніх за зведення комплексу, «бо місцевим після цього тут буде жити як у казці». Не знайшовши розуміння, «атовці» почали виштовхувати з натовпу найбільш активних протестувальників. А одну із бабусь навіть обприскали із балончика сльозогінним газом.

— Ми таки змусили забудовника вивезти матеріали, — розповідає волонтер Світлана Ш. — Змінила хід подій поява справжніх ветеранів АТО, які за лічені хвилини вирахували, що серед агітаторів за забудову нема жодного реального учасника бойових дій, і всі вони — ряджені. Хлопці приструнили цих фальшивих зайд та наступної доби взяли сквер під власну охорону.

> *Дивно те, що на варті суспільних інтересів на першій лінії стоять ветерани й волонтери, а не природоохоронні структури, прокуратура та представники інших державних органів*

І знаєте, що найбільше обурює цих ветеранів? Навіть не ділки, не корупційні схеми, завдяки яким на світ з`явилося рішення одного з господарських судів про відведення земельної ділянки під забудову. Дивує, що на варті суспільних інтересів на першій лінії стоять ветерани й волонтери, а не представники владних гілок — природоохоронних структур, поліції, прокуратури. Адже цей сквер належить громаді, а не спілці ветеранів або волонтерів. Та навіть малодосвідчений юрист вам скаже, що землевідведення у паркових міських зонах, згідно із законодавством про органи місцевого самоврядування, має починатися з публікації проектів таких рішень, їх публічного обговорення та інших процедур, чого не відбулося.

...Утім забудовник не вгамовувався. Через три дні стороння фірма завезла в сквер деревця «для його додаткового озеленення». Але лунки під них чомусь почали копати у вигляді... глибоких траншей. Добре, що цю шахрайську схему волонтери й ветерани уже знали. Діє вона так: уночі висаджені деревця зникають, а траншеї армуються та заливаються бетоном. У такому випадку боротися зі свавіллям ділків стає набагато важче.

«Озеленювачів», звісно, миттєво погнали геть. А Київрада з ініціативи групи депутатів і громадських діячів тимчасово заборонила будь-яку господарську діяльність на території скверу. На 14 вересня призначено громадські слухання про долю та використання скверу імені волонтерів АТО. А юристи-волонтери вже працюють над тим, аби оскаржити юридично нікчемну, на їхню думку, ухвалу господарського суду на користь забудовника.

Віктор ШЕВЧЕНКО

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ПРОТИ УКРАЇНИ ЗМІНЮЄ ФОРМУ,

АЛЕ ЇЇ МЕТА ЗАЛИШАЄТЬСЯ НЕЗМІННОЮ — РУЙНУВАННЯ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

Нещодавно звернув увагу на зміну риторики кремлівських пропагандистів щодо України. Якщо раніше з їхніх уст лунала відверта брехня з елементами жахів та фантастики про розіп'ятих немовлят, зґвалтованих літніх жінок та смажених снігурів, то зараз наголос робиться на розхитуванні ситуації всередині нашої країни

Співаючі про російських хлопців з чистою душею псевдоафганці

З цією метою, приміром, російські ЗМІ щодня поширюють інформацію, що звичайні українці втомилися від війни й політики «київської хунти» та знов мріють про повернення в обійми «братської» Росії. Саме задля того й організовуються провокаційні акції, присвячені різноманітним історичним датам і подіям. Наприклад, 9 травня в Україні марш пам'яті так званого Безсмертного полку фактично був перетворений Кремлем за участю місцевої «вати» на демонстрацію, спрямовану на мобілізацію проросійських колаборантів під гаслом відродження непорушного союзу братніх республік, а фотографії померлих героїв Другої світової війни стали просто ширмою для прикриття потужної антиукраїнської кампанії на підтримку політики Путіна.

На жаль, ці спроби впливу на українське суспільство не припиняються. Ось і нещодавно до редакції нашої газети звернулися військовослужбовці однієї з бригад Одеського гарнізону з проханням звернути увагу та відреагувати на прояви інформаційного зомбування і введення громадян в оману кремлівською пропагандою. Йдеться про численних ветеранів-афганців, які раптово з'явилися та заспівали в багатьох місцях Одещини.

Війна на Сході країни та окупація Криму почалися з відвертої брехні й фальсифікацій

Привокзальна площа Одеси завжди є велелюдною, а в літній період — ще більше. Саме тут починають знайомитися з південною Пальмірою тисячі відпочивальників з усієї України та ближнього зарубіжжя. Щоправда, віднедавна увагу людей, які опинилися на Привокзальній, привертає ще й група співаючих «ветеранів афганської війни». Це три-чотири чоловіки, одягнені в однакові однострої часів «афганської» війни під прапорами ВДВ, з емблемою 28-ї бригади і плакатом «Ніхто, крім нас». Поруч з ними скринька з табличкою «Допомога інвалідам, ветеранам війн і сім'ям загиблих в Афганістані та інших військових конфліктах». При цьому наголос робиться на музичну частину дії. З динаміків лунає переважно пацифістський репертуар із домішкою депресивного «антимілітарі» і виключно російською мовою. До речі, запам'яталися слова з пісень: «Вибираючи війну, нікому ти не віриш, нікого ти не любиш», «Вбивати нікого не хотів я і не вистрілив навіть жодного разу...», «Сльоза набігла і поранила мене, серця кров'ю обливаючи, російські хлопці чисті душею...» та інше в цьому ж дусі. Після п'яти хвилин прослуховування такого депресивного «молебню» хочеться ридати. Причому кількість таких «співаків» зростає й вже не обмежується лише Привокзальною площею. Розташовуються вони, як правило, в найбільш людних місцях. Їх привозять туди вранці мікроавтобусами, а ввечері відвозять. До складу груп входять дві-три або чотири особи, одна з яких грає роль вокаліста, решта — масовка з «ветеранів» із воєнним і життєвим досвідом. Але під час спілкування з ними виявляється, що старшому з них лише трохи більше 40 років. Іншими словами, вони є хіба що ровесниками введення радянських військ в Афганістан далекого 1979 року.

Люди реагують на їхні пісні по-різному, але більшість чомусь не асоціює їх саме з «афганською» війною.

— Ось що проклятуща війна з людьми робить, — ділиться враженнями з оточуючими 50-річна жінка. — Підбурили братів на братів кляті олігархи.

— Давно треба все це припиняти. З Росією необхідно дружити, а не воювати! Скільки можна кров проливати, — підтримує її літній чоловік.

— Про це ви Путіну скажіть, — не витримує мій товариш по службі, до речі, воїн-«афганець». — Ми зараз не афганську, а свою землю від російських агресорів захищаємо, а війну цю саме російські «брати» й розпочали 2014 року, коли окупували Крим і частину Донбасу.

Обивателі після цих слів миттєво замовкли.

— Хлопці, а ви до війни в Афганістані яким боком? — запитуємо ми співаків. — Адже, зважаючи на ваш вік, ви тільки народилися, коли вона вже закінчилася, або були ще школярами.

Після цих слів ряджені почали нервувати та відповіли, що вони є членами якогось військово-патріотичного об'єднання і просто в такий спосіб підтримують ветеранів-»афганців». А далі між нами відбувся такий діалог.

— А чому ви в одностроях і що це за нагороди у вас на грудях?

— Це антураж.

— Тобто обман?

— Ні, сценічний образ такий, — зухвало відповіли вони.

— А чому українських пісень не співаєте?

— Тому що наш репертуар затверджений спілкою «афганців».

Також ми не отримали відповіді на запитання, хто надав дозвіл на використання символів бойової 28-ї бригади, чимало військовослужбовців якої віддали життя на війні саме з російськими агресорами. В підсумку на нашу вимогу символіка 28-ї та скринька для збору коштів незрозуміло для кого були вилучені. А як ще діяти, коли відповіді на наше запитання про те, кому фактично призначені ці гроші, ми від фейкових «афганців» не отримали.

— А дозвіл у вас на здійснення такого роду діяльності є? — перепитали ми «співаків».

— Так, є, — почули у відповідь та побачили продемонстрований ними папір за підписом керівника товариства ветеранів афганської війни однієї з областей, в якому зазначено, що ця творча група «Салам» була створена для популяризації військово-патріотичної пісні з правом проведення концертів, конкурсів і семінарів.

Своєю чергою ми викликали працівників поліції і попросили їх з'ясувати, на якій підставі ці люди проводять дану акцію і збирають кошти. Вони перевірили документи «афганців», поставили їм декілька запитань і ретирувалися, мовляв, з документами в тих усе гаразд, а моральний аспект справи не в їхній компетенції.

У подальшому на наше прохання цю ситуацію прокоментували в СБУ Одеської області. Зокрема представник по роботі з інформаційними загрозами зазначив, що діяльність цих ветеранських організацій знаходиться під контролем, а вказані нами факти будуть перевірені та вжиті відповідні заходи. Представник СБУ також зауважив, що наразі в Україні спостерігається черговий етап інформаційної війни, специфікою якого є психологічна агресія, побудована на обмані та маніпуляції громадською думкою, запереченні та зневажливому ставленні до української державності, синхронізації інформаційної агресії та бойових дій проти України. А головним завданням таких інформаційних психологічних операцій є деморалізація населення України, особового складу Збройних Сил України, формування у громадян України та Росії викривленого бачення подій та створення ілюзії масової підтримки дій Російської Федерації населенням деяких регіонів нашої країни.

Сподіваємося, що цей черговий кремлівський проект інформаційної війни проти України захлинеться. Головне — викорінювати такі явища на самому початку, адже ми пам'ятаємо, що війна на Сході країни та окупація Криму почалися не з артилерійських обстрілів і танкових атак регулярної армії РФ, а з активної роботи її пропагандистської машини.

Олександр КІНДСФАТЕР

«ЗАХИСТ УКРАЇНИ НЕ ТІЛЬКИ ЗІ ЗБРОЄЮ ІСТОРИКИ МОЖУТЬ

ПРО УКРАЇНОЦЕНТРИЧНІСТЬ ВОЄННО-ІСТОРИЧНОЇ РОБОТИ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ, СИСТЕМНІСТЬ ТА ПРОТИДІЮ РОСІЙСЬКИМ МАНІПУЛЯЦІЯМ

У редакції газети «Народна армія» відбувся круглий стіл з проблем розвитку військово-історичної роботи у Збройних Силах України. Він об'єднав фахівців Адміністрації Президента України, Воєнно-наукового управління Генерального штабу ЗС України, науково-дослідного центру воєнної історії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського, Київського національного університету імені Тараса Шевченка та представників громадськості. До вашої уваги — докладний звіт за підсумками дискусії

Підполковник Руслан Ткачук, в.о. редактора відділу соціальної політики газети «Народна армія»:

— Наш круглий стіл хотілося б розпочати з цитати Президента України, який зазначив: «Захист України повинен відбуватися не тільки зі зброєю в руках — історики можуть дати бій у цій війні… Не можна зараз недооцінювати істориків, оскільки 50% брехні, яка лунає на російських каналах, — це брехня про історію. Це ствердження міфів та штампів про те, що Україна недодержава, Київська Русь — це Росія, а Ярослав Мудрий, Володимир Великий вже ніякого відношення до Києва не мають — все це Московія». Отже, у Збройних Силах України треба проводити системну військово-соціальну роботу.

Полковник Сергій Сегеда, начальник науково-дослідного центру воєнної історії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського, доктор історичних наук, доцент:

— Передусім хочеться зупинитися на досвіді воєнно-історичної роботи провідних країн світу і суміжних з нами країн. Наприклад, у прусському генеральному штабі історичний підрозділ був створений ще 1880 року. І навіть після Версальського договору, за яким діяльність ГШ Німеччини була заборонена, цю складову було збережено і в подальшому відновлено. Нині у провідних країнах світу наукові дослідження в царині воєнної історії є основою для планування розвитку збройних сил, їхнього застосування, визначення подальшого розвитку збройної техніки тощо. У Франції при всіх головних штабах Сухопутних військ та Військово-повітряних сил існують історичні секції. В Ізраїлі діє департамент воєнної історії. Так само й у Польщі, Угорщині… В армії Греції, де лише 70 тисяч особового складу, служать аж 400 військових істориків. І нарешті у Російській Федерації у складі воєнно-наукового комітету є цілий інститут російської історії, а у складі збройних сил — понад 2,5 тисячі штатних і позаштатних воєнних істориків.

Безумовно, в Україні нині також приділяється велике значення воєнно-історичній роботі. Цього року наказом начальника Генерального штабу ЗС України було затверджено Положення про воєнно-історичну роботу в Збройних Силах України. Зараз розробляється національна концепція воєнно-історичної роботи, до чого залучені представники громадськості та інших військових формувань. Триває відновлення кафедри воєнної історії Національного університету оборони України, ліквідованої 2012 року.

Наш науково-дослідний центр воєнної історії створено 2015 року. З початку проведення АТО займаємося узагальненням бойового досвіду, історично-хронологічним описом подій, які відбуваються на Сході України. Це, на нашу думку, в майбутньому стане основою наукових праць з історії України. Вперше оцінюємо події, які відбуваються, з позицій україноцентризму. Це дуже важливо, адже, як відомо, історію завжди писали за нас, а тепер ми можемо і зобов'язані написати правду, зламати як сусідські, так і власні стереотипи.

Підполковник Руслан Ткачук:

— Розкажіть, будь ласка, що конкретно зроблено вашим центром?

Полковник Сергій Сегеда:

— Вийшла друком праця «Гібридна війна Росії проти України» Василя Шевчука. Її перекладено англійською мовою. Ще одна наша праця — «Сепаратизм та тероризм як інструмент гібридної війни Росії проти України». Окрім цього, надруковано «Білу книгу АТО». На сьогодні, на жаль, лише невеликим накладом. Планується презентація цієї книги спільно із представниками Офіса зв'язку НАТО в Україні.

Ми також виконали завдання Головного управління морально-психологічного забезпечення ГШ ЗСУ з підготовки матеріалів про визначні події, які відбувалися за участю українського війська, починаючи з 12 століття і до сьогодення. Нині плануємо невеличку збірку, яка міститиме наукові праці наших співробітників, щоб популяризувати україноцентричний погляд на історію і забезпечити наших західних партнерів джерелами інформації замість російських.

Василь Шевчук, головний науковий співробітник, голова спеціалізованої вченої ради, доктор історичних наук, професор:

— Ми на шляху розробки і популяризації військової історії. І в цій системі першочергове місце відведене підготовці наукових кадрів. У нас нині діють вчені ради: в Національному університеті оборони — по кандидатських та у Львові — по докторських дисертаціях. Потрібно прискорити підготовку науковців у сфері військової історії, адже ніде брати педагогічні кадри. За останні три-чотири роки підготовлено лише двох докторів наук!

Те, що вже напрацьовано, дозволяє підготувати масштабну працю з воєнної історії України. Напрацьована база щодо військових формувань українського козацтва, захищено щось із п'ять кандидатських дисертацій по періоду участі українських військових формувань у боротьбі за українську державність у 1917–1921 роки. Також захищено дисертації, пов'язані з розвитком Збройних Сил України, а також створенням Сухопутних військ України (автор — покійний генерал-полковник Геннадій Воробйов). Дві дисертації — по ВПС та ВМС. Водночас конфлікт на Сході України примушує переосмислювати ці процеси.

Зі свого боку пропоную запровадити конкурси курсантських робіт на військово-історичну тематику. Водночас потрібно не тільки готувати науковий продукт, але й популяризувати та поширювати його. Важливого значення в цьому набувають ЗМІ, зокрема й «Народна армія».

Полковник Андрій Задубінний, заступник головного редактора газети «Народна армія»:

— Україна має таку багату минувщину і так бездумно марнотратила цілі її пласти. Ми без належної поваги ставилися до Київської Русі — її приватизувала Росія. Велика Вітчизняна війна, за словами Путіна, могла бути виграна і без українців. Відбулася приватизація пам'яті країною-агресором...

Полковник Сергій Сегеда:

— Це відбувається тому, що немає системи вивчення історії й системи викладання. У школах постійно змінювалися програми. Не було кому відстоювати нашу історію. Завдячуючи зусиллям таких спеціалістів, як Василь Павлов, ця робота нині розпочалася.

> *«В Ізраїлі діє департамент воєнної історії. Так само й в Польщі, Угорщині… В армії Греції, де всього 70 тис. особового складу, служить аж 400 військових істориків»*

Підполковник Руслан Ткачук:

— РФ нині активно здійснює воєнно-історичні операції проти України. Що ми можемо протиставити цьому?

Полковник Олександр Скрябін, провідний науковий співробітник, кандидат історичних наук, доцент:

— Так, Росія фальсифікує історію України, і ми сьогодні маємо вести розмову про те, які заходи треба здійснювати, щоб захиститися. Система має протистояти системі. І ми почали її вибудовувати. У липні 2016 року створено воєнно-історичний відділ Воєнно-наукового управління ГШ ЗСУ. Його начальник полковник Василь Бідний є нині одним з головних модераторів воєнно-історичної роботи в ЗСУ. Нині триває розбудова управлінської вертикалі. Інші складові системи — дослідницька й забезпечувальна. Без них система просто не працюватиме. Відверто кажучи, в архівах (а це забезпечувальний сегмент) ми досі не можемо взяти все те, що нам хотілося б, зокрема й про АТО. Ця інформація закрита, і тільки невелику її частину ми можемо використовувати. Щодо дослідницького елементу, то цю функцію нині виконує центр воєнної історії НУОУ. Скажемо відверто, якби не події 2014 року, такого підрозділу не було б. Адже в нас у попередній період на перших позиціях були тільки російські прізвища: Врангель, Корнілов, Юденич та інші, а не Українська революція й національно-визвольні змагання. Понині дослідників обмаль: 12 посадових осіб у НУОУ та п'ять — у складі лабораторії львівської Академії сухопутних військ. Із другого боку, зазначу: хоч і не хочеться паралелей із колишнім Союзом, але Інститут історії тоді працював успішно. Та, попри це, шість томів Великої Вітчизняної з'явилися тільки в 70–80-х роках XX століття. Чому не раніше?

ПОВИНЕН ВІДБУВАТИСЯ В РУКАХ — ДАТИ БІЙ У ЦІЙ ВІЙНІ»

Для фахівців у погонах питання риторичне. У нас так само з'явиться багатотомна Історія українського війська, багатотомна історія АТО тощо. І ті наукові роботи, про які сьогодні вже згадували, ляжуть в основу, але тільки тоді, коли з них знімуть гриф таємності.

Підполковник Руслан Ткачук:

— Є інформація про плани створення окремого воєнно-історичного інституту. Чи стане цей крок вирішальним у розбудові системи?

Василь Павлов, радник заступника голови Адміністрації Президента України, співробітник науково-дослідної частини КНУ ім. Тараса Шевченка:

— Розпочну із зауваження. Навіть зараз, під час дискусії, у нас прозвучали терміни, які є радянськими та російськими конструктами. Це «Велика Вітчизняна війна» та «Київська Русь», якої не існувало. Наше завдання в колі фахівців дійти згоди щодо термінології. Процес уже розпочався. Водночас очевидно, що втрачено багато часу, і ми тепер змушені наздоганяти.

Тепер щодо «системи». Я зараз наочно продемонструю, що це таке. (Розставляє на столі книжки. — Авт.). Ось, 2006 року в Росії вийшла у світ книжка для ВВНЗ, у якій знаходимо глави «Боротьба з націоналістичним підпіллям в Україні та Прибалтиці» й «Досвід бойових дій у Чеченській Республіці». Уже тоді це ставили на один щабель. Серйозний методичний рівень. Зверніть увагу на палітурку: «Бібліотека офіцера»! 2012 року вийшов підручник «Воєнна історія Росії» для педагогічних (!) вишів. У скількох наших railway педінститутах викладають воєнну історію України? Далі: ще через чотири роки в РФ випущено шкільний підручник, у якому все: від Афганської війни до російських льотчиків, збитих у Сирії. Оце система, оце підготовка мобілізаційного резерву!

Кілька слів про перейменування українських військових частин. Завдяки зусиллям покійного полковника Валентина Федічева, підготовлено кілька указів глави держави, якими скасовано комуністичні найменування, і в підсумку відбулося те, свідками чого ми стали на параді з нагоди Дня незалежності України. 24-та бригада — імені короля Данила, 72-га — імені Чорних запорожців. Ось приклад, коли війська отримують надійний фундамент воєнної історії. Це практичний прояв воєнно-історичної роботи. Але для того щоб її здійснювати правильно та грунтовно, ми маємо побудувати систему, про яку всі ведуть мову. Вона починається, умовно кажучи, у бакалавраті, потім триває в ад'юнктурі. Ми маємо наситити Збройні Сили фахівцями з воєнної історії. Окрім цього, потрібно залучити багато позаштатних воєнних істориків, які займаються роботою безпосередньо на місцях.

Ось є книжка «Вклоняємось доземно українському солдату», яку випустив колектив «Народної армії». Вона є надзвичайно важливим елементом і має перетворитися (з досвіду радянської доби) на книжку майбутніх командирів. Під час спілкування з командувачем ВДВ Михайлом Забродським прозвучало навіть таке: «Нарешті треба розповісти, за що наші військовослужбовці кладуть життя на Сході країни та за що їх убивають!»

Днями виповнюється рік, як видано історію «Українського війська» (понад 400 сторінок). Це масштабна й важка робота, тому те, що роблять наші колеги з науково-дослідного центру, я добре розумію. Адже не все наукове можна викласти в популярному форматі. З огляду на це ми маємо надзвичайно швидкими темпами підготувати істориків бригад, які напишуть історію своїх частин. Це люди, які мають зафіксувати спомини, розповіді, усну історію, що ляже в основу ширших досліджень.

Під час круглого столу обговорювалася вибудова системи воєнно-історичної роботи у Збройних Силах України

«До кінця року має бути відкрито окремий Інститут воєнної історії. Це — рівень Києва, далі система розійдеться по складових: Львів займатиметься Сухопутними військами, Одеса — ВМС, Вінниця — ПС, Житомир — десантниками...»

Чому в нас складнощі з 1917–1921 роками? Тому, що українська армія, яка воювала тоді, програла. А тих, що програли, не люблять. Отже, маємо цей концепт переформатувати. І ось ми побачили: на параді, присвяченому Дню незалежності, наші воїни пронесли знамено 3-ї Залізної дивізії. Це спричинило фурор: телефон у мене розривався! Вінницька область урешті-решт згадала, що ця дивізія діяла на її території. Що є Вапнярка! Миколаївська область згадала про Вознесенськ — місто слави Чорних запорожців. Тобто один указ Президента вивів із багаторічної сплячки цілі регіони. І навіть у нас з'явились «ображені» бригади: «А чому не нас?» Тобто нарешті пішла здорова конкуренція.

Саме з таким ідеологічним наповненням до кінця року має бути відкрито окремий Інститут воєнної історії. Це рівень Києва, далі система розійдеться по складових: Львів займатиметься Сухопутними військами, Одеса — ВМС, Вінниця — ПС, Житомир — десантниками тощо. Ось тоді запрацюємо! Але паралельно із цим слід давати відповіді з агітаційної боротьби.

Іще одне: у нас, українців, є періоди бездержавності, але в той час українське військо існувало! Ми, зрештою, маємо сформувати концепт, який дасть чітку відповідь, що робили українці в імперських арміях. Польська, канадська, англійська, перуанська, новозеландська, австралійська армії, також і радянська — історію не обійти. Однак уже сьогодні очевидно: українці в період міждержавності — це не нація гречкосіїв, не нація пораженців. Навіть у складні періоди, зокрема вимушеної еміграції, для багатьох із наших пращурів одним із можливих варіантів ставала військова кар'єра.

От нещодавно на світовий конгрес приїжджали канадці, які щиро дивуються, чому ми не пишаємося Пилипом Коновалом? Єдиний українець — кавалер Ордена королеви Вікторії! Цей хрест зроблено з гармат, які втратили росіяни під час Кримської війни. Українець носить відзнаку за перемогу у війні. Ми можемо діяти так само. Захопили російський танк — зробіть з нього нагрудні знаки для наших героїв. До речі, подвиг Пилипа Коновала описано в британській традиції покроково. Так само історії наших героїв, написані журналістами «Народної армії», яких є цілих три томи, маємо використати. Наситити їх інформацією з військових та закритих джерел і створити історії цих звитяжців. Українці мають знати, за що Олександр Порхун або Ігор Гордійчук отримали ордени Героя України на Савур-Могилі тощо. Ось цією ідеологією має бути просякнуто всю вертикаль воєнно-історичної роботи.

Підполковник Руслан Ткачук:

— Чи відбувається робота з опрацювання військово-історичного календаря на 2018 рік? Чи буде військово-історичний журнал?

Полковник Віталій Бідний, начальник воєнно-історичного відділу Воєнно-наукового управління ГШ ЗС України:

— Так, ми працюємо над календарем. Він вийде вчасно. І найголовніше — він буде україноцентричним і дуже цікавим, адже наступний рік — це «рік століть»: 100-ліття походу на Москву Сагайдачного, кругла річниця повстання Хмельницького, Коліївщини, переходу Мазепи на бік Карла XII, трагедії Батурина, Волинської трагедії... Щодо журналу, то в нас є військово-наукові вісники. Однак розуміємо, що потрібні популярні видання для широкої аудиторії. На мою думку, це питання на часі.

Підполковник Руслан Ткачук:

— Дякую всім за участь у роботі круглого столу. Сподіваємося на подальшу співпрацю з «Народною армією».

Підготував Руслан ТКАЧУК

Спеціалізований броньований автомобіль КрАЗ-Cougar, який 2014 року потрапив у засідку в районі проведення АТО та витримав майже 70 прямих влучань із стрілецької зброї

БРОНЯ, ЯКА СТРИМАЄ БРОНЕБІЙНУ КУЛЮ

ПРО ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИКУЛЬНОГО ЗАХИСТУ СУЧАСНИХ БРОНЕАВТОМОБІЛІВ РОЗПОВІДАЮТЬ ФАХІВЦІ ЦЕНТРАЛЬНОГО НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ЗС УКРАЇНИ (ЦНДІ ОВТ ЗСУ)

Бойова броньована машина (ББМ) вже довела свою необхідність під час локальних збройних конфліктів останніх десятиліть. Досвід бойового застосування транспортних засобів підрозділами української війська, які виконують завдання в районі проведення антитерористичної операції, підтверджує необхідність покращення балістичної захищеності цих машин

Неподинокі випадки застосування в районі АТО проросійськими бойовиками новітніх боєприпасів із термозміцненим осердям калібру 12,7 та 14,5 мм, які мають високий ступінь бронепробиття, вимагають від наших конструкторів та науковців прискорення роботи щодо підвищення балістичної захищеності вітчизняних бронеавтомобілів.

Під балістичною захищеністю ББМ розуміють характеристику, яка вказує на спроможність протистояти впливу боєприпасів стрілецької зброї, осколків снарядів, мін і гранат, зберігати боєздатність та забезпечувати екіпажу та десанту можливість виконувати бойові завдання.

Залежно від ступеня захищеності вітчизняні ББМ відповідно до Держстандарту України 3975–2000 (Захист панцеровий спеціалізованих автомобілів. Загальні технічні вимоги) розподіляють за класами захисту:

ПЗСА-1: захист від кулі 9 мм пістолетного набою 57-Н-181с (пістолет ПМ) з відстані 10 м;

ПЗСА-2: захист від кулі 7,62 мм пістолетного набою 57-Н-134с (пістолет ТТ) з відстані 10 м;

ПЗСА-3: захист від кулі 7,62 мм автоматного патрона 57-Н-231 зразка 1943р з відстані 10 м (автомат АКМ) та захист від кулі 5,45 мм автоматного патрона 7Н6 (автомат АК-74) з відстані 10 м;

ПЗСА-4: захист від кулі 5,45 мм автоматного патрона 7Н10 (автомат АК-74) та 7,62 мм патрона 7Н323с з кулею ЛПС (гвинтівка СВД) з відстані 10 м;

ПЗСА-5: захист від кулі 7,62 мм автоматного патрона 57-БЗ-231с з кулею БЗ (автомат АКМ) з відстані 10 м;

ПЗСА-6: захист від кулі 7,62 мм патрона 57-БЗ-323 з кулею Б-32 (гвинтівка СВД) з відстані 10 м.

В останні роки при розробці вітчизняних ББМ широко застосовуються стандарти НАТО, в частині балістичного захисту, — стандарт STANAG 4569. При розробці таких зразків, як БТР-4, БТР-3ДА та «Дозор-Б», застосовані військові стандарти балістичної стійкості та вимоги замовника.

— Зважаючи на бойові дії, що тривають на Донбасі, робота науковців та розробників бойових броньованих автомобілів щодо підвищення їхньої балістичної стійкості не припиняється, — говорить начальник відділу захищеності та живучості озброєння та військової техніки ЦНДІ ОВТ ЗСУ полковник Олександр Чернозубенко. — Останнім часом наші фахівці брали участь у випробуваннях балістичної захищеності корпусів, елементів корпусів, зварних з'єднань багатьох нових зразків вітчизняної військової техніки: БТР-3ДА, БТР-4Е, бронеавтомобілів «Дозор-Б», БАРС-8, «Тритон», різних модифікацій автомобілів КрАЗ тощо, призначених для забезпечення підрозділів, що виконують бойові завдання на Сході країни.

Найбільш простим способом забезпечення протикульного захисту екіпажу та елементів конструкції ББМ є встановлення металевої броні. Донедавна підвищення рівня такого захисту здійснювалося двома способами: збільшенням товщини броні та зміною її характеристик. Проте зазначені шляхи поступово вели до збільшення бойової маси бронемашини, що в кінцевому результаті негативно позначалося на його бойових та експлуатаційних характеристиках.

Нині вчені провідних країн світу активно працюють над створенням нових сплавів, які могли б забезпечити більш високий рівень захисту за умови збереження маси бронеелемента. Також броня може бути укріплена за допомогою особливої технологічної обробки сталевих сплавів. Іще один спосіб зміцнення металу — застосування хіміко-термічної обробки. **Приміром, насичення поверхневого шару металу азотом із подальшим утворенням нітриду значно збільшує твердість поверхні та підвищує рівень захисту бронелиста. Так, сучасна азотована сталева броня при однаковому рівні захисту з необробленим металом має на 25–30% меншу товщину.**

Окрім металу, для захисту бронемашин може бути застосована спеціальна кераміка (карбід бору, карбід кремнію, оксид алюмінію). Захисний елемент на основі кераміки здатен забезпечити достатній рівень захисту і при цьому має значно меншу масу, ніж відповідна сталева деталь. Проте в керамічного бронювання є серйозний недолік — низька живучість. Після влучання в нього боєприпасу він розтріскується та втрачає свої захисні властивості. Через це керамічну броню використовують тільки в поєднанні з іншими матеріалами.

Вага квадратного метра захисних керамічних елементів становитиме близько 100 кг, а бойова маса ББМ, оснащеної захистом, який зможе зупиняти ворожі кулі калібру 12,7 та 14,5 мм, при цьому зросте не більше ніж на 1,5 тонни

Загалом будь-який матеріал, що використовується у бронюванні, має свої переваги та недоліки. **На думку науковців, найбільш ефективний захист від різних вражаючих чинників, також і від бронебійних куль калібру 12,7 та 14,5 мм, може забезпечити композитне бронювання.** Останні дослідження доводять, що саме багатошарові конструкції, які поєднують елементи кераміки та полімерних композитів, спроможні забезпечити надійний захист від високоенергетичних динамічних навантажень. Відбувається це завдяки поєднанню різних за природою властивостей матеріалів, які створюють умови для трансформації кінетичної енергії кулі та розсіювання енергії ударних навантажень. Так, керамічний шар перебирає на себе удар вражаючого елемента і забезпечує умови для пластичного деформування бронебійного осердя кулі. Далі полімерний композит розсіює енергію (шляхом деформації та руйнування високоміцних армованих волокон), що залишилася після руйнування кераміки.

Кераміка під впливом вражаючого елемента розтріскується, тому для локалізації пошкодження керамічного шару та забезпечення живучості ББМ пропонується виконувати захисні керамічні елементи у вигляді окремих блоків. До речі, таке конструктивне рішення сприятиме підвищенню ремонтопридатності броні в польових умовах. Фахівці зазначають, що вага квадратного метра захисних керамічних елементів становитиме близько 100 кг, а бойова маса ББМ, оснащеної захистом, який зможе зупиняти ворожі кулі калібру 12,7 та 14,5 мм, при цьому зросте не більше ніж на 1,5 тонни.

Андрій ЛИСЕНКО

ШВЕЙЦАРСЬКИЙ БРОНЕАВТОМОБІЛЬ MOVAG DURO (6x6) ДОПОМАГАЄ НАШИМ БІЙЦЯМ У РАЙОНІ АТО

Серед розмаїття військової техніки, яка допомагає українським воякам на Сході країни, є унікальний за конструкцією бронеавтомобіль Movag Duro IIIP (6x6) виробництва швейцарської компанії Movag AG. Багатоцільові автомобілі Movag Duro (у перекладі — «надійний та міцний») почала випускати ще 1976 року швейцарська компанія Bucher-Guyer AG. Тоді це були звичайні, неброньовані, автомобілі з колісною формулою 4x4 та 6x6. 1994 року 3000 таких машин замовила армія Швейцарії. Наразі у збройних силах Швейцарії, Німеччини, Венесуели, Великої Британії та Малайзії успішно експлуатуються понад 4000 різних версій автомобілів Movag Duro.

У районі АТО працює один з найбільш захищених — Movag Duro IIIP (6x6), броню для якого виготовив відомий німецький виробник Rheinmetall Landsysteme AG. Його корпус має рівень балістичного захисту за STANAG 4569 Level 2 та протимінного захисту — Level 2A.

Окрім двох членів екіпажа, бронеавтомобіль може перевозити до 10 осіб десанту. Для бійців встановлені спеціальні протимінні сидіння, що кріпляться до стінок і не мають контакту з підлогою. Споряджена маса броньованого автомобіля — 13 000 кг. Машина завдяки підвісці типу De-dion із запатентованим стабілізатором та колісним редуктором має відмінну прохідність. Автомобіль оснащений 5,9-літровим турбодизелем потужністю

245 к. с. Він працює разом із автоматичною 5-ступінчастою коробкою передач Allison. Максимальна швидкість руху Movag Duro III (6x6) — 100 км/год. Ємність паливного бака — 180 літрів. Запас ходу — 600 км.

МОДЕРНІЗАЦІЯ «СІМДЕСЯТДВІЙКИ»: ПОЛЬСЬКИЙ ВАРІАНТ

ПОЛЬЩА НИНІШНЬОГО РОКУ УХВАЛИЛА РІШЕННЯ ПРО ПРОДОВЖЕННЯ ТЕРМІНУ СЛУЖБИ ЦЬОГО ТАНКА, ЯК МІНІМУМ, ІЩЕ НА 10-15 РОКІВ, ЗДІЙСНИВШИ ЙОГО МОДЕРНІЗАЦІЮ

Український варіант модернізації танка Т-72 до рівня Т-72 АМТ

Модернізація польського Т-72М1 — танк PT-17

Т-72 — один із наймасовіших бойових танків виробництва СРСР. Після прийняття на озброєння 1973 року його неодноразово модернізували. Нині цей танк перебуває на озброєнні армій багатьох країн — колишніх радянських республік, а також Фінляндії, Індії, Ірану, Іраку, Сирії та низки інших країн. Модифікації Т-72 випускали за ліцензією в Югославії (М-84), Польщі (РТ-91), а також Чехословаччині та Індії. Танк серійно виробляли з 1973-го по 2005 рік, і за цей час було випущено близько 30 000 одиниць цих машин у різних модифікаціях

Про українські варіанти модернізації танка Т-72 «Народна армія» вже розповідала. Нагадаємо, нещодавно ДП «Київський бронетанковий завод» модернізував «сімдесятдвійку» до рівня Т-72АМТ. Її вперше можна було побачити цього року на Хрещатику — на виставці сучасних зразків ОВТ «Міць нескорених» з нагоди Дня незалежності України. На думку профільних фахівців з Озброєння ЗС України, важливо, що модернізація Т-72АМТ відбувалася з урахуванням бойового досвіду наших танкістів в АТО.

На Т-72АМТ встановили динамічний захист нового покоління «Ніж», який знижує ефективність ворожих кумулятивних і бронебійних оперених підкаліберних снарядів, а також боєприпасів, що діють за принципом «ударного ядра». Для додаткового захисту Т-72АМТ обладнано протикумулятивними ґратами, які захищають найуразливіші зони танка з боків і на кормовій частині. Ефективність такого захисту вже неодноразово доведено під час бойових дій у районі АТО. Серед іншого на модернізований танк установили прилади нічного бачення з електронно-оптичними перетворювачами третього покоління, нічний приціл із можливістю ведення вогню керованою ракетою «Комбат», новий двигун потужністю 840 к.с. та комплекс динамічного захисту. А ще Т-72АМТ обладнали сучасною цифровою радіостанцією й навігаційною системою «Базальт».

Ця версія модернізації танка, на думку деяких експертів, має непогані перспективи. Невипадково її жваво обговорюють російські військові експерти: критично оцінили та зробили власні висновки щодо сильних і слабких сторін нашого Т-72АМТ. І зрозуміти їх можна. Адже відтепер вітчизняна «оборонка» може становити ще більшу конкуренцію російському ВПК на міжнародному збройовому ринку в сегменті модернізації танків радянської епохи. А їх по всьому світу реалізовано чимало.

Особливістю проекту глибокої модернізації танка РТ-17 є використання технологій української розробки. Зокрема, замість 125-міліметрової танкової гармати радянського зразка на нього має бути встановлено 120-міліметрову гладкоствольну танкову гармату КБМ-2, розробником якої є ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова»

Модернізація парку Т-72 є актуальним питанням і для армій деяких європейських країн, зокрема Польщі та Чехії. У військовому відомстві Польщі не поспішали з реалізацією планів щодо модернізації танкового парку Т-72М1 та РТ-91. Наші західні сусіди свого часу зробили основну ставку на придбання німецьких танків Leopard-2. Водночас цього року в Польщі вирішили продовжити термін служби Т-72М1 та РТ-91, як мінімум, іще на 10-15 років, здійснивши модернізацію. Нині Міністерство національної оборони Польщі має визначитися із запропонованими йому варіантами модернізації танків РТ-17 або РТ-91М2.

Деякі ЗМІ вже повідомили, що на оборонній виставці MSPO-2017, яка проходить з 5-го по 8 вересня в місті Кельце, польське підприємство Zaklady Mechaniczne Bumar-Labedy SA спільно з проектним бюро OBRUM презентують одразу два проекти модернізації танків Т-72М1. Особливістю проекту глибокої модернізації РТ-17 є використання технологій української розробки. Зокрема, замість 125-міліметрової танкової гармати радянського зразка на бойову машину має бути встановлено 120-міліметрову гладкоствольну танкову гармату КБМ-2, розробником якої є ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О. О. Морозова». Така гармата дає змогу застосовувати всі стандартні боєприпаси НАТО цього калібру, і її буде оснащено автоматом заряджання польської розробки в баштовій ніші.

Бронювання корпусу й башти посилено композитними бронепанелями — також польської розробки. Порівняно з попереднім варіантом модернізації — РТ-16 — форму бронювання передньої частини башти видозмінено, і вона має форму диска. Також тут встановлено нову систему управління вогнем, яка також виконуватиме функції панорамного прицілу. Усі електроприводи башти й гармати оснащено цифровим управлінням. На основній танковій башті встановлюють дистанційно керовану турель ZSDU Kobuz із кулеметом калібру 7,62 мм або 12,7 мм.

На експозиції поляки представляють одночасно менш радикальний і дешевший варіант модернізації «сімдесятдвійки». Цю версію позначено як РТ-91М2. Тут зберегли 125-міліметрову гармату 2А46, але встановили французьку систему управління вогнем Safran SAVAN-15. Танк оснащено й новими польськими комбінованими приладами спостереження командира TKN-3Z та механіка-водія PNK-72 Radomka. Відтепер тут буде система колового огляду через телекамери, а також нова система встановлення димових перешкод Obra-3. У РТ-91М2 на башті й корпусі, зокрема на бортах, встановили модулі навісного динамічного захисту ERAWA-1/2 третього покоління, а задню частину башти й корпусу вже традиційно обладнали протикумулятивними решітками. Цей танк оснащено польським дизельним двигуном S-12U і модернізованою механічною трансмісією, а також допоміжною силовою установкою потужністю 8–10 кВт.

Не відмовилися від Т-72М і в Чехії. Цього року на виставці IDET 2017, що відбувалася в травні в місті Брно, чеська компанія Excalibur продемонструвала версію модернізації танка Т-72 Scarab. Планують, що до 2025 року він замінить у чеській армії попередні версії Т-72М4 CZ.

Зовнішньою особливістю варіанта Т-72 Scarab також є наявність динамічного захисту нового покоління та ґратчасті протикумулятивні екрани, змонтовані на башті. Чехи встановили двигун В-84 потужністю 840 к. с. замість старого 780-сильного В-46. Він надає модернізованому танкові швидкості. У Т-72 Scarab поліпшили прилади спостереження та прицілювання. Відтепер вони можуть працювати в пасивному режимі, а екіпаж дістав захист органів зору від лазерного випромінювання.

Модернізація «сімдесятдвійки» в Україні, Польщі та Чехії дає змогу осучаснити всі основні функціональні системи й поліпшити бойові, ходові та захисні характеристики Т-72.

Ярослав МЕЛЬНИЧУК

РОСІЯ ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ НА СИРОВИННИЙ ПРИДАТОК КИТАЮ

КИТАЙ УПЕВНЕНО Й ПОСЛІДОВНО ВИТІСНЯЄ РОСІЮ З ОСНОВНИХ ГАЛУЗЕЙ ЕКОНОМІКИ ТА РИНКІВ ПОСТРАДЯНСЬКИХ КРАЇН

Китайська ініціатива «Пояс і шлях» об'єднує проекти «Економічного поясу Шовкового шляху» і «Морського Шовкового шляху XXI століття»

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Юрій РАДКОВЕЦЬ, президент Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел»:

«Євразійський проект мав би стати завершальним етапом економічної, політичної, військової та культурної інтеграції в рамках одного полюса на пострадянських просторах на чолі з Росією. Разом з тим без участі України в різного роду наднаціональних інтеграційних проектах не буде ні міфічного «руского міра», ні реально вагомого Євразійського Союзу, ні природної «єдності слов'янських народів», ні край важливої довіри російських виборців до своїх кандидатів на посаду президента країни, які так і не змогли «розв'язати українське питання».

Із часів розпаду СРСР головною політичною метою Російської Федерації було прагнення відновити втрачений статус «великої світової держави». Це яскраво проявилося в неоімперській ініціативі Кремля у створенні Євразійського союзу (ЄАС) на противагу Європейському Союзові, а згодом — і всьому західному світу

Багато політологів єдині в думці, що саме відмова України від Митного союзу в прагненнях до європейської інтеграції стала приводом до нападу на неї Росії в лютому 2014 року. Але замість установлення контролю над Україною Росія почала втрачати свій вплив на пострадянському просторі.

Суттєвих збитків економіці та іміджу Росії завдала стійкість позицій України та її західних партнерів із застосуванням санкцій із боку США та Європейського Союзу. Як зазначають експерти Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел», уже 2015 року — через рік після запровадження санкцій — загальний ВВП Росії впав більш ніж на 4%. Обсяги зовнішньої торгівлі РФ скоротилися приблизно на 30%, а внутрішньої — на 20%. Попри намагання Москви стабілізувати російську економіку, 2016 року ВВП РФ упав іще на 1%. Аналогічним чином тривало падіння обсягів зовнішньої та внутрішньої торгівлі Росії.

Природно, що загострення економічних проблем у Росії негативно позначилося й на Євразійському економічному союзі (ЄАЕС). Обсяги взаємної торгівлі між його членами (із середини 2015 року ЄАЕС включає в себе Росію, Білорусь, Казахстан, Вірменію та Киргизстан) порівняно з 2014 роком скоротилися на 30%. Негативні тенденції можна було спостерігати й у подальшому.

Під планомірним тиском США та ЄС Москва була змушена шукати альтернативних партнерів. Водночас решта членів ЄАЕС також почала переорієнтовувати свої зв'язки на інші країни. Ставку зробили на Китай, який одразу скористався ситуацією для реалізації стратегічної ініціативи «Пояс і шлях» (висунута 2013 року пропозиція КНР щодо об'єднання проектів «Економічного поясу Шовкового шляху» і «Морського Шовкового шляху XXI століття». — Ред.), яка передбачає поширення китайського впливу на сусідні регіони з перспективою перетворення КНР на провідний центр глобалізації світової економіки. Також зросла провідна роль КНР у міжнародних (субрегіональних) організаціях, таких, як група БРІКС (Бразилія, Росія, Індія, Китай і Південна Африка) та ШОС (Шанхайська організація співробітництва). В основу такої стратегії було покладено принцип просування китайських інтересів від «ближнього до дальнього», для цього уважно вивчали ситуацію в кожній країні колишнього СРСР, їхню роль та місце в системі регіональних і світових відносин тощо.

Протягом останніх років Китай суттєво посилив свої позиції в економіці Росії та інших пострадянських країн. За деякими оцінками фахівців, **Китай на сьогодні вже контролює близько 20–30% активів ключової для РФ нафтогазової галузі.** Зважаючи на плани російського уряду стосовно подальшої приватизації державної власності, у найближчій перспективі цей показник може сягнути 50% і більше.

Китай також вийшов на перше місце в зовнішній торгівлі Росії із часткою близько 15%. За цим напрямом він послідовно завойовує нішу Європейського Союзу, який скоротив свою частку з понад 50% 2013 року до 44% 2017-го.

Росія фактично поступово перетворюється на васала КНР, тобто на державу з обмеженим суверенітетом, змушену йти на поступки далекосхідному сусідові

Водночас фахівці зауважують, що збільшення обсягів двосторонньої торгівлі не лише не сприяє розвиткові російської економіки, а й призводить до її деіндустріалізації, коли Росія перетворюється на сировинний придаток КНР. Тим часом Китай послідовно зміцнює стосунки з найближчими своїми сусідами — Казахстаном, Киргизстаном, Узбекистаном і Таджикистаном, а також з Азербайджаном, Грузією, Вірменією, Україною та Білоруссю, що є важливими для нього з точки зору їхнього транзитного, науково-технічного й ресурсного потенціалів.

На сьогодні частка КНР у зовнішній торгівлі Киргизстану становить 57%, у той час як у зовнішній торгівлі Росії — 17%; Таджикистану — 42% та 18%; Узбекистану — 21% та 20% відповідно. У цей же період торгівля Китаю з Вірменією зросла в 50,5 раза, з Грузією — у 18 разів. Швидко збільшуються обсяги китайських інвестицій й в економіку країн колишнього СРСР, які також починають перевищувати російські інвестиції.

Розширюється й інвестиційне співробітництво КНР з іншими членами ЄАЕС. Наприклад, у 2015–2016 роках поглиблення інвестиційної взаємодії з Білоруссю дозволило КНР розглядати її як «логістичне перехрестя» між Заходом і Сходом, а також між Чорноморським і Балтійським регіонами, у розвиток інфраструктури якої Китай готовий вкластися. Новим інвестиційним партнером КНР постає Вірменія. Наразі розглядають питання щодо участі китайської China Machinery Engineering Corporation у розвитку вірменської інфраструктури та енергетики.

Показовою є активізація торговельно-економічного та інвестиційного співробітництва між Китаєм та Україною, що відбувається на тлі продовження Росією економічних війн проти неї. Сьогодні загальний обсяг китайських інвестицій в Україну становить близько 7 млрд дол. США, за рахунок чого реалізується широкий спектр спільних проектів у сферах розвитку інфраструктури, енергетики, авіа- та кораблебудування, а також сільського господарства. Частка КНР у зовнішній торгівлі України вже становить близько 10%, у той час як частка Росії знизилась до 8%.

Абсолютне домінування Китаю над Росією у фінансово-економічній сфері (ВВП КНР — 11,2 трлн дол. США, РФ — 1,3 трлн дол. США) фактично дає йому змогу диктувати свої умови у відносинах із росіянами, також і на пострадянському просторі. Спираючись на свій потенціал, Китай, по суті, перейшов від визнання території колишнього СРСР сферою впливу Росії до здійснення власної політики в регіоні із суто номінальним урахуванням російських інтересів. Як приклад — вимушена підтримка Москвою китайської ініціативи «Пояс і шлях», яка відверто не відповідає російським інтересам.

До речі, **на тлі захоплення українського Криму Росія вимушено поступається Китаю своїми територіями на Далекому Сході.** Наприклад, іще у 2004–2005 роках вона віддала КНР деякі острови на річці Амур поблизу Хабаровська загальною площею 17,4 тис. гектарів. У 2010–2011 роках Росія передала в оренду КНР близько 1,5 млн гектарів тайги (під вирубку лісу) та сільськогосподарських угідь. 2014 року така практика була легітимізована законом "Про території випереджаючого соціально-економічного розвитку в Російській Федерації". На основі цього закону було досягнуто домовленості про передачу в оренду КНР на 49 років більш ніж 300 тис. гектарів землі в Забайкальському краї РФ.

За оцінками провідних експертів, сучасна неоімперська політика Росії на просторах колишнього СРСР уже входить у суперечність з інтересами Китаю, який об'єктивно зацікавлений у стабілізації обстановки в регіоні як передумови для успішного ведення свого бізнесу. Зважаючи на це, після того, як Китай протягом найближчих років завершить фактичну «економічну окупацію» Росії, він може змусити керівництво РФ змінити політичний курс. До того ж, на відміну від США та Європи, Китай, не вагаючись, застосовуватиме проти Росії всі можливі засоби для досягнення своєї мети.

Росія фактично поступово перетворюється на васала КНР, тобто на державу з обмеженим суверенітетом, змушену йти на поступки далекосхідному сусідові (зокрема територіальні) та рухатись у фарватері його політики. Водночас жодні спроби Москви вийти з такої ситуації, зокрема за рахунок вирішення конфлікту довкола України або можливого досягнення певних компромісів із Заходом, уже не матимуть бажаних результатів.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

НАЙСИЛЬНІШІ У СВІТІ СОЛДАТИ — З ФОРТ-БРЕҐҐА

ХОЧА БІЙЦІ СПЕЦЗАГОНУ «ДЕЛЬТА» ЗДАТНІ ВБИТИ ГОЛИМИ РУКАМИ КІЛЬКОХ ВОРОГІВ ЗА ЛІЧЕНІ СЕКУНДИ, УМІННЯ ВЛУЧНО Й ШВИДКО СТРІЛЯТИ ВОНИ ЦІНУЮТЬ НАБАГАТО ВИЩЕ ЗА ВОЛОДІННЯ БУДЬ-ЯКИМ ВИДОМ ЄДИНОБОРСТВ

Загін спеціального призначення «Дельта» збройних сил США розпочав своє існування ще 1977 року і, на думку експертів, сьогодні є одним із найбільш підготовлених та оснащених підрозділів у світі. Історія його створення та формування вельми цікава

Ще на початку 1960-х років командування американських «зелених беретів» уклало договір із відомим британським підрозділом спеціального призначення SAS (Спеціальна авіадесантна служба) про взаємне стажування своїх бійців із метою обміну досвідом. Відповідно до цього документа, кожна зі сторін мала направити по одному офіцеру та одному сержанту на стажування протягом року. Одним із перших американців у Велику Британію поїхав капітан Чарльз Бекквіт, якого вважають «батьком» цього підрозділу.

Перше відкриття, яке він там зробив, було таким: право носити берет з емблемою SAS треба заробити, проливши чимало поту й крові. Досить сказати, що Бекквіт був вражений тим, що перевірочні випробування в британському SAS було розділено на п'ять етапів, і займали вони півроку. Гідно оцінив Бекквіт також правило SAS ніколи не випускати з рук зброю. Рушничний ремінь тут скасували ще 1948 року, щоб усунути спокусу вішати автомат на плече.

Повернувшись 1963 року з Великої Британії додому в США, Бекквіт став переконувати своє керівництво в необхідності створення спецпідрозділу, аналогічного SAS. Однак минуло ще майже 15 років, перш ніж керівництво Пентагону ухвалило рішення про реалізацію проекту «Дельта».

Днем народження загону стало 19 листопада 1977 року. Саме того дня вдалося закінчити формування першої групи бійців із 30 осіб. Та, як виявилося, добирати потрібних людей дуже складно, хоча охочих було чимало: 150 добровольців у першому списку кандидатів. Майже всі вони пройшли В'єтнам у складі сил спецпризначення збройних сил США, проте вимоги до кандидатів змогли задовольнити лише 20% із них. Під час другого відбірного курсу із 60 претендентів успішно витримали всі випробування тільки п'ятеро. Довелося Бекквіту та ще двом офіцерам, які воювали з ним у В'єтнамі, об'їхати всю Америку в пошуках відповідних хлопців. Побували вони й у Європі.

Бекквіт гадав, що на комплектування загону людьми та їхнє початкове навчання піде приблизно півтора року, але виявилось, що реально потрібно було майже три роки. Основу системи добору, оцінювання й підготовки особового складу «Дельти» становила програма SAS, однак за час існування загону вона зазнала чимало змін.

Нині загін укомплектовано найдосвідченішими військовослужбовцями зі складу частин спеціального призначення збройних сил США та полку рейнджерів. Під час його комплектування увагу звертають передусім на індивідуальні риси військовослужбовця, його фізичний та інтелектуальний потенціал.

Попередній відбірний курс «Дельти» — це жорсткий тест із загальнофізичної підготовки та марш-кидок по пересіченій місцевості. Кандидати мають подолати 65 км із рюкзаком вагою 23 кг, орієнтуючись винятково за картою та компасом. Відсів тут досягає 50%.

Потім величезна кількість психологічних тестів і співбесід допомагають визначити, чи вдасться кандидатові поєднувати в собі протилежні риси. Кандидата засипають різноманітними питаннями, тоді уважно вивчають відповіді й реакції та визначають риси його особистості. Треба, щоб він мав залізну витримку й агресивну зухвалість; міг діяти відповідно до наказу й самостійно приймав відповідальні рішення; беззаперечно підкорявся командирам і впевнено вів за собою інших; не був позбавлений співчуття та був здатний убивати без найменших вагань; постійно розширював межі своїх фізичних і психічних можливостей та не вважав себе суперменом. Як доводить досвід, найбільше таким складним вимогам відповідають люди з пасивноагресивним типом характеру. Але тільки в тому разі, якщо ними керує якась ідея вищого плану — служіння Батьківщині, Богу, закону, справедливості тощо. Після тестування та співбесіди з кандидатом, якщо він пройшов усі тести й випробування та відповідає висунутим вимогам, із ним укладають контракт на три роки.

Відразу після зарахування новобранців у загін починається їхнє навчання. Воно має дві частини: піврічний початковий курс, на якому бійці вдосконалюють свої індивідуальні навички, і основний, під час якого відбувається відпрацювання дій у складі підрозділу. **Новобранці вивчають прийоми та методи боротьби з терористами й партизанами, тактику штурмових, аеромобільних і повітрянодесантних операцій. У програму також уключено вогневу підготовку, мінно-вибухову справу, рукопашний бій, вивчення сучасних приладів спостереження та зв'язку, швидкісне водіння транспортних засобів (включно з танками, вертольотами й легкими літаками), скелелазіння, медичну підготовку тощо.**

Як під час навчання на цьому курсі, так і в подальшому найбільшу увагу приділяють особистісній вогневій підготовці кожного бійця. На неї відводять п'ять днів на тиждень. Нормативи зі стрільби досить жорсткі. Наприклад, під час стрільби з гвинтівки потрібно влучити в «десятку» одним пострілом із відстані в 100 ярдів (91,4 метра) і не більше ніж трьома пострілами з відстані в 600 ярдів (548,6 метра). У подальшому солдати «Дельти» лише відточують навички стрільби з будь-яких позицій та в будь-яких умовах, намагаючись довести їх до ідеалу.

Ось що каже колишній боєць-оператор «Дельти»: «Ми дійшли до досконалості. Щоразу, коли ми стріляли, намагалися влучити просто в чорну мітку, але далі прогрес стрільби почав знижуватися, тоді нам треба було вивчати тонкощі механіки та балістику стрільби. Невдовзі ми змогли б уразити й волосинку».

Бійці підрозділу «Дельта» спочатку вчаться стріляти на невеликі відстані, доводячи це до досконалості, потім збільшують дистанцію й продовжують працювати в такому ж темпі. Згодом вони вчаться стріляти під час ходьби точно в голову, і досконалість приходить, коли оператори вже під час повноцінного бігу стріляють просто в голову рухомій мішені.

Арсенал рукопашного бою невеликий: близько трьох десятків найефективніших прийомів. І хоча бійці «Дельти» здатні вбити голими руками кількох ворогів за лічені секунди, уміння влучно та швидко стріляти вони цінують набагато вище за володіння будь-яким видом єдиноборств.

Протягом усієї подальшої служби особовий склад «Дельти» продовжує вдосконалювати свою професійну майстерність. Регулярно бійці групи вирушають на стажування в антитерористичні підрозділи дружніх Сполученим Штатам держав — Німеччини, Великої Британії, Ізраїлю. Нерідко вони беруть участь у змаганнях спецпідрозділів усередині країни та за кордоном. Усе це дає змогу бійцям цього підрозділу розширити свій досвід і підтримувати високу готовність до дій у реальній бойовій обстановці.

Під час попереднього відбіркового курсу до «Дельти» кандидати мають подолати 65 км із рюкзаком вагою 23 кг, орієнтуючись винятково за картою та компасом. Відсів тут досягає 50%

«Дельта» постійно співпрацює з такими іноземними військовими об'єднаннями, як австралійська SAS, британська SAS, канадська JTF-2, французький GIGN, німецький GSG 9, ізраїльський SM. Часто тренування поєднуються із тренуваннями інших американських контртерористичних угруповань.

Основним місцем дислокації «Дельти» є Форт-Бреґґ (штат Північна Кароліна). Там розташовано штаб, навчальний центр, житлові приміщення, склади, технічний парк. Для ряду спеціальних тренувань використовують й інші навчальні центри, наприклад, Форт-Ґрілі на Алясці (в умовах Крайньої Півночі), Форт-Ґулік у Панамі (в умовах джунглів).

Бійці «Дельти», які здійснюють спецоперації, називаються операторами. Командування намагається приховувати персональний склад загону, а також належність до нього того чи іншого військовослужбовця. На службі вони можуть носити цивільний одяг, бороду, довге волосся тощо. На військовій формі не завжди носять знаки, що ідентифікують належність бійця до загону «Дельта».

Особовий склад «Дельти» поділяють на бойовий і допоміжний. Вимоги до допоміжного не такі жорсткі, як до оперативного. Головне — задовольняти формальні вимоги (особливо стосовно допуску до таємних документів і дисциплінованості) та мати високу кваліфікацію за своєю спеціальністю. Бойовий склад організаційно поділяють на роти, які у своєму складі мають шість загонів. Загін із 16 бійців може діяти самостійно й розподілятися на групи по вісім, чотири або дві особи. Кількість особового складу — від 200 до 500 людей.

За офіційними документами, призначення групи «Дельта» — участь у таємних бойових операціях, насамперед за межами США.

Роман ВУС

В УМАНІ ПРО ВЕТЕРАНІВ АТО ДІЙСНО ДБАЮТЬ

ОКРІМ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНИХ ПІЛЬГ, ВЕТЕРАНИ АТО ОТРИМУЮТЬ НИЗКУ ДОДАТКОВИХ «БОНУСІВ» ЗА РІШЕННЯМ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ

Абревіатуру ПТСР (посттравматичний стресовий розлад), яку ще кілька років тому практично ніхто не знав, віднедавна активно застосовують до ледь не кожного бійця, який повернувся з фронту. Однак, спілкуючись із захисниками, розумієш: значна частина психологічних проблем зникне сама собою, якщо якісно забезпечувати кожному воїнові базові потреби (роботу, житло тощо), тоді й негативу стане в рази менше.

Умань стала чи не першим в Україні містом, де, крім загальнодержавних пільг, запровадили низку додаткових «бонусів» для ветеранів АТО за рішенням місцевої влади та громади. Про це кореспондентові «Народної армії» розповіла начальник Уманського управління праці та соціального захисту Галина Кучер

Галина Кучер

«Щоб досягнути максимально вигідного варіанта в оплаті комунальних послуг, в індивідуальному порядку аналізуємо, кому вигідніше користуватися субсидією, кому — пільгами»

— Сьогодні відвідувала поранених у місцевій лікарні, й мене приємно вразило те, що для учасників АТО облаштували справжні VIP-кімнати з кондиціонерами, ортопедичними ліжками, телевізорами…

— Насправді це зовсім не такі великі кошти для міста, як може здатися на перший погляд. У нас немає військового госпіталю, але ми робимо максимум із того, що маємо. Важливо, щоб хлопці знали, куди можна звернутися, аби вирішити проблемні питання.

— Чула, що пільги на комунальні послуги в місті для учасників АТО встановили задовго до того, як це було ухвалено на державному рівні.

— Ми не чекали вказівок «згори» та змін до законодавчих актів. У нас такі пільги почали діяти навесні 2014-го, коли хлопцям ще не давали статусу УБД. У цьому питанні ми дійсно стали першими. Відшкодовували комунальні платежі за рахунок коштів із міського бюджету. Нині в індивідуальному порядку аналізуємо, кому вигідніше користуватися субсидією, кому — пільгами. Щоб досягнути максимально вигідного варіанта, досить часто на зимовий період переводимо на субсидію, а влітку — на пільги. З міського бюджету оплачуємо перебування наших маленьких уманців у садку та шкільні обіди, поки їхні батьки воюють в АТО. Ми не чекаємо, поки воїн приїде з фронту й оформить собі статус учасника бойових дій. Також ми першими в області призначили стипендії для дітей із сімей загиблих у розмірі 1000 гривень на місяць. Хоч як банально це звучить, але такі досить нескладні речі підтримують захисників.

— Найболючішим питанням для більшості українських міст залишається забезпечення атовців земельними ділянками. Як його вирішуєте ви? Усе-таки Умань є туристичним, густонаселеним містом…

— У нас на обліку стоїть 552 учасники АТО, тож, спочатку ця тема нам здавалася просто непідйомною. Ми не маємо генерального плану розмежування району. Різними способами шукали шляхи розв'язання проблеми: спілкувалися з колегами з інших міст, радилися з обласним керівництвом… І в нас вийшло вирішити і це питання! Нині більше як половина ветеранів АТО з Умані, а саме 355 осіб, отримали земельні ділянки в межах міста. Питання з приводу забезпечення землею решти учасників бойових дій, сподіваюсь, вирішимо найближчим часом. За відсотковим співвідношенням ми лідируємо в області. На жаль, на державному рівні не передбачено звільнення від плати за оформлення дозвільних документів та реєстрацію ділянки, але малозабезпеченим сім'ям ці виплати компенсуємо за рахунок місцевого бюджету.

— Багато питань виникає у ветеранів АТО з приводу можливості придбання квартир за пільговими програмами.

— Активно працюємо за програмою безвідсоткового кредитування. Наприклад, позика першого ветерана АТО, який скористався цією можливістю, склала 360 тис. гривень. До речі, незадовго після оформлення договору, у нього народилася дитина. А, згідно з умовами документа, сума позики у такому випадку знижується на 10%. Ми всі раділи за нього, а ще більше за те, що програма працює. Звісно, кількість таких квартир поки що можна полічити на пальцях, але це вже перемога. Кілька квартир для захисників були придбані й з державного бюджету.

Із 552 учасників АТО з Умані 355 забезпечено земельними ділянками в межах міста

— Знаю, що дітям атовців в Умані пропонуєте навіть таку послугу, як безкоштовне репетиторство. Які ще місцеві починання для цієї категорії?

— Щодо репетиторства, то можливістю індивідуальних занять з української мови, математики, біології, хімії наразі скористалось 20 діток. Здебільшого, це школярі з малозабезпечених родин. Займаються з ними викладачі з місцевого педагогічного університету. Також ми відшкодовуємо половину вартості на навчання в студіях і гуртках міста, зокрема, у школі мистецтв. Для діток, чиї батьки загинули, це все безкоштовно. Багато уваги приділяємо оздоровленню не лише на території України, а й за кордоном. Уже третій рік поспіль наших діток бере на безкоштовне оздоровлення Литва. Приватні підприємства міста теж надають безоплатні путівки, активно співпрацюємо з санаторіями міста Хмільник.

Вдалою виявилася система «єдиного вікна», за якою всі послуги боєць може отримати в одному місці. Для прикладу, щоб оформити ті самі пільги на комунальні послуги, не треба йти до комунальників. Це справді зручно. Аби бути в курсі всіх потреб, ми щотижня збираємо оперативний штаб із залученням різних громадських, благодійних організацій, бійців та їхніх родин. Нам озвучують найболючіші проблеми. Їх розв'язання — то вже наша справа.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

ЗАПИТУВАЛИ-ВІДПОВІДАЄМО

— Якщо військовослужбовець їде у відпустку з району АТО, чи має він право на безоплатний проїзд?

— Це запитання можна розділити на два блоки. Перший стосується учасників бойових дій. Якщо Ви маєте такий статус, то маєте право безоплатного проїзду всіма видами міського пасажирського транспорту загального користування, крім таксі, у межах адміністративного району за місцем проживання, залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів за наявності посвідчення визначеного зразка. Окрім цього, маєте право на 50-відсоткову знижку, якщо покажете касирові транспортні талони на користування міжміським залізничним, повітряним, водним та автомобільним транспортом на всій території України один раз на рік туди й назад.

Коли Ви не є учасником бойових дій, то в порядку, який визначив Кабінет Міністрів України, безоплатний проїзд для Вас як військовослужбовця під час відпустки буде надано в тому разі, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу Вашої сім'ї з розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу. Станом на 1 січня 2017 року ця сума становить 2240 грн на одну особу.

— Чому не надають додаткові відпустки військовослужбовцям як учасникам бойових дій? Адже ті, котрі продовжують служити, потребують додаткової реабілітації не менше, аніж ті, що звільнилися з армії.

— Відповідно до вимог Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», в особливий період із моменту оголошення мобілізації до запровадження воєнного стану та в особливий період під час дії воєнного стану надання військовослужбовцям додаткових відпусток припиняється. Водночас відпустки продовжують надавати цивільним особам, які мають статус учасника бойових дій.

— Поясніть, будь ласка, які потрібно надати документи, щоб отримати статус учасника війни для працівників організацій, яких було залучено до АТО?

— Перелік документів, необхідних для встановлення статусу учасника війни працівникам підприємств, установ та організацій, яких було залучено до антитерористичної операції та які брали участь у її забезпеченні, перебуваючи в районах її проведення, уточнено в постанові «Про внесення змін до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2015 р. № 739» від 14 червня 2017 р. № 414.

На сьогодні такими документами є документи про безпосереднє залучення до виконання завдань АТО в районах її проведення (витяги з наказів керівника Антитерористичного центру при СБУ, витяги з наказів керівника оперативного штабу з управління АТО, його заступників або керівників секторів про підпорядкування керівникові оперативного штабу з управління АТО в районах її проведення); інші документи, які видали державні органи, підприємства, установи, організації, що містять відомості про безпосередню участь працівника в забезпеченні виконання завдань АТО в районах її проведення (витяги з наказів і розпоряджень, посвідчень про відрядження, книг нарядів, матеріалів спеціальних (службових) розслідувань за фактами отримання поранень).

Підготувала Катерина ЗІНЧУК

АХТЕМ СЕЇТАБЛАЄВ: «БІЙЦІ, ЯКІ ПОДАРУВАЛИ МЕНІ ІМЕННИЙ ЖЕТОН, НА ЖАЛЬ, ЗАГИНУЛИ. ВІДТОДІ Я ЙОГО НЕ ЗНІМАЮ»

ВІН ОДНИМ ІЗ ПЕРШИХ РОЗПОВІВ УКРАЇНІ В ПРОГРАМІ «ХОРОБРІ СЕРЦЯ» ПРО ЇЇ СИНІВ, ЯКІ НА ПОЧАТКУ ВІЙНИ СТАЛИ НА ЗАХИСТ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ.
ПОЗНАЙОМИВШИСЬ ІЗ ЛЕГЕНДАРНИМИ УКРАЇНСЬКИМИ ВОЇНАМИ, ЯКІ БОРОНИЛИ ДАП, АХТЕМ СЕЇТАБЛАЄВ ВИРІШИВ: ПРО НИХ МАЄ ДІЗНАТИСЯ ВЕСЬ СВІТ. ПРЕМ'ЄРУ ЙОГО ФІЛЬМУ «КІБОРГИ» ЗАПЛАНОВАНО НА 6 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Відомий український актор кримськотатарського походження, режисер, улюблений «хірург» із «Центральної лікарні» уже понад три роки їздить до наших воїнів на Схід країни, займається волонтерством і знімає фільми про те, що йому найбільше болить, — про трагедію та героїзм українського й татарського народів. Як він відтворював термінал донецького аеропорту, яка його стрічка представлятиме Україну на цьогорічній кінопремії «Оскар», а також багато чого іншого режисер розповів читачам «Народної армії»

— Ахтеме, ви нещодавно почали активно транслювати тізер нового фільму «Кіборги» про захисників донецького аеропорту, які стали для українців символом сили та незламності. Як ви прийшли до цієї теми?

— Усе почалося тоді, коли я був ведучим телепрограми «Хоробрі серця». Один із її випусків було присвячено саме «кіборгам». Серед дев'яти героїв у студії я впізнав свого однокурсника з театрального інституту. Це був Андрій Шараскін із позивним «Богема». Коли слухав їхні історії, то зрозумів: якщо мені Всевишній дає такий інструментарій, як кіно, то не зняти про цих мужніх хлопців фільм буде злочином.

— Чули про книжку Сергія Лойка «Аеропорт»? Там є досить жорстокі моменти, важкі з усіх поглядів. Чи буде таким кінофільм «Кіборги»?

— У деяких епізодах — так. Там був жах. Але хлопці трималися, витримали, повернулися. Сподіваюся, що наш фільм даруватиме надію, адже там є багато невигаданого гумору. І самі воїни кажуть, що в скрутну хвилину він їх підтримував.

Фільм не стільки про війну, як про світ, який народжується всередині цієї війни. Перебуваючи там, герої з різних підрозділів, різного віку, походження, вели мову не про війну, а про мир, у який хочуть повернутися.

«Обороняючи ДАП, «кіборги» вели мову не про війну, а про мир, у який хочуть повернутися»

— Зйомки такого фільму потребують серйозної підготовки, залучення військової техніки, локації військових частин... Хто вам допомагав?

— Із цим дуже допомогли Міноборони, Генеральний штаб, а також 1-ша танкова бригада. Нам надали можливість знімати на території запасних військових аеродромів, було задіяно роту солдатів, важку техніку. За це я дуже вдячний. Для фільму ми побудували приблизно п'яту частину термінала — конструкцію 50 м завдовжки й 20 м заввишки. Відтворили аеропорт у найдрібніших деталях. Навіть дивувалися самі «кіборги». Андрій Гречанов із позивним «Рахман», який чотири рази був у ДАПі, зайшовши в декорацію, зупинився й сказав: «О Боже, ніби вп'яте в аеропорт потрапив!»

— Такий фільм — велика відповідальність, адже війна торкнулася десятків тисяч сімей...

— Найбільші мої хвилювання, аби передати справжні образи наших бійців і створити достовірну історію. Як на мене, у нас вийшло. Автор сценарію Наталя Ворожбит працювала майже півтора року, їздила у військові частини, знайомилася з героями, дізнавалася найдрібніші деталі. Сценарій перевіряли «кіборги».

Ахтем Сеїтаблаєв

На майданчику завжди був присутній хтось із учасників боїв у аеропорту. Вони розповідали найменші подробиці: як курити, як ходити, про що розмовляти. Це допомагало зрозуміти, у яких важких умовах вони тоді перебували.

— Ви часто відвідуєте наших захисників на Сході…

— На Донбас переважно їздимо разом з Адою Роговцевою. Є частини, які традиційно ніколи не минаємо.

Минулого року двоє наших бійців виготовили до дня мого народження жетон із моїм іменем і гравіюванням української символіки на звороті. Коли я намагався їм зателефонувати, щоб подякувати, то дізнався, що вони обоє загинули. Відтоді я жетон не знімаю, і в найважчі хвилини відчуваю, що ці хлопці поруч зі мною, мене оберігають.

— Ахтеме, не можу не запитати про ваших рідних, які залишилися в Криму. Стежите за ситуацією там?

— Звісно. Але після фільму «Хайтарма» в Крим я нев'їзний, точніше навіть, невиїзний. Ситуація там? Окупанти, звісно, хочуть нав'язати політику "розділяй і володарюй», але в них це погано виходить. Цілком очевидно, що велика частина киримли (кримськотатарського населення. — Авт.) залишилася прихильниками України та Меджлісу. Мій син, який живе разом із мамою в Криму, через чітку українську позицію навіть б'ється в школі. Коли приїжджають мої близькі, я запитую: «Звідки у вас сили?» Відповідь проста: тримаються одне одного.

— Коли відбувалася анексія Криму, ви саме перебували на півострові й бачили все зсередини…

— Так, було відчуття, що час зупинився. Сумна історія стосунків татар і Росії повторювалася, тому не було жодних ілюзій із цього приводу. Кримські татари тоді піднялися й були готові до боротьби, але їх запевнили, що все вирішиться мирно. На жаль, цього не сталося.

— Ви народилися в Узбекистані, а батьківщину свого народу побачили вже юнаком. Якими були перші враження про Крим?

— Ранній ранок, невеличке приміщення сімферопольського аеропорту посеред степу — і величезне розчарування. Немає пальм, людей у білому одязі, гір, моря — усього того, про що розповідали батьки. Та коли ми їхали в Бахчисарай, на під'їзді до міста татів брат зупинив машину на повороті. Навколо — передгір'я, Великий кримський каньйон і ціле море лаванди. Тієї миті я зрозумів, що ми вдома, відтоді запах лаванди асоціюється в мене з батьківщиною.

— Ви стали першим режисером кримськотатарського кіно. Картина «Хайтарма» про депортацію 1944-го. «Чужа молитва» — про подвиг татарки. Картину, якщо не помиляюся, номінували на «Оскар»?

— Так, і це приємно. Це означає, що український кінематограф на правильному шляху. Нарешті фінансують українські фільми з держбюджету. Кіно — інструмент, завдяки якому можна розповісти світові правду. Адже про кримських татар протягом довгих років мало знали. «Хайтарма» трохи прочинила двері для пізнання. Чим менше ми знаємо одне про одного, тим легше нами управляти. З'являються фобії: від міфічних бандерівців до татар, які когось мають зарізати. Саме цим і користується Кремль. Цього не можна допускати. Україна — єдина на пострадянському просторі держава, яка посприяла кримським татарам у їхньому поверненні на батьківщину.

— Для більшості українців ви стали улюбленим «хірургом» із телесеріалу «Центральна лікарня». Складно було готуватися до знімання?

— Проект знімали вже більше як місяць, і я заскочив у потяг, що вже рухався. «Освоювати» професію хірурга довелося безпосередньо на майданчику. Іноді читав свій текст і навіть не уявляв, як ці терміни взагалі можна вимовити. «Лапароскопія» — це найпростіший з них. Але лікарня — лише фон. Це передусім цікаві людські історії.

— Ваша старша донька також акторка. Ви не намагалися переконати її вибрати якусь іншу професію?

— Вона знімається із чотирьох років, закінчила відділення режисури кіно й ТБ. На її рахунку вже півтора десятка картин. Відговорити? Жартуєте? Мені самому часто доводилося чути, що я зробив не той вибір і не зможу прогодувати сім'ю. Адже по батьковій лінії у мене в роду будівельники, лікарі, педагоги, інженери (це по лінії мами всі творчі люди: композитори, актори, співаки). Пам'ятаючи все це, на дітей не тисну.

— Ви паралельно граєте в театрі, знімаєтеся в кіно й самі активно знімаєте фільми, ви — директор «Кримського дому», ще й у «Танцях із зірками» берете участь. Як усе це встигаєте?

— Як казав режисер Акімов, творча людина має два стани — абсолютної непотрібності й тотальної завантаженості. Краще, звісно, друге. Що стосується «Танців», то погодився, бо колись пообіцяв донечкам Назлі та Софії, що їхній тато навчиться гідно танцювати.

— Як усе ж таки відпочиваєте, коли буває вільний час?

— Дуже просто: де-небудь на бережку або у дворі свого будинку. А ще люблю ходити з дітьми в кінотеатр на мультики. Раніше, поки можна було їздити в Крим, було море. Два-три дні мені вистачало. Не люблю довго відпочивати.

Записала Ольга МОСЬОНДЗ

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення будівлі інв. № 90 військового містечка № 29 площею 2,00 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 30.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 22 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою, на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина технічного майданчика загальною площею 5,00 кв. м (частина технічного майданчика — 2,00 кв. м під розміщення обладнання; частина технічного майданчика — 3,00 кв. м під розміщення чотирьох антено-місць) військового містечка № 110.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, вул. Фучика, 7.

Балансоутримувач: Київське КЕУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 00 хв. 22 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина даху будівлі інв. № 62 загальною площею 5,00 кв. м (частина даху — 2,00 кв. м під розміщення обладнання; частина даху — 3,00 кв. м під розміщення чотирьох антено-місць), військового містечка № 113.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, вул. Дегтярівська, 19.

Балансоутримувач: Київське КЕУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 30 хв. 22 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина даху будівлі інв. № 76 загальною площею 5,00 кв. м (частина даху — 2,00 кв. м під розміщення обладнання; частина даху — 3,00 кв. м під розміщення чотирьох антено-місць), військового містечка № 54.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, вул. Госпітальна, 18.

Балансоутримувач: Київське КЕУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12 год. 00 хв. 22 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення триповерхової будівлі № 1 штабу (інв. № 101310004) військового містечка № 64 площею 2,00 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6.

Балансоутримувач: Центр забезпечення службової діяльності Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12 год. 30 хв. 22 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення чотириповерхової будівлі № 46 штабу (інв. № 101310006) військового містечка № 64 площею 2,00 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6.

Балансоутримувач: Центр забезпечення службової діяльності Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 14 год. 00 хв. 22 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення семиповерхової будівлі № 108 штабу (інв. № 101310002) військового містечка № 64 площею 2,00 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6.

Балансоутримувач: Центр забезпечення службової діяльності Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 14 год. 30 хв. 22 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення семиповерхової будівлі № 126 штабу (інв. № 101310023) військового містечка № 64 площею 2,00 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6.

Балансоутримувач: Центр забезпечення службової діяльності Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 15 год. 00 хв. 22 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405–01-40 або (044) 242–81-99.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсів з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

За результатами конкурсів з відбору суб’єктів оціночної діяльності, що відбулися 28 серпня 2017 року, переможцями визнано:

— ФОП Рябченко О. М. на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — технічного майданчика площею 229,90 кв. м, військове містечко № 210, Київська обл., м. Ірпінь, вул. 11- а лінія;

— ФОП Рябченко О. М. на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — технічного майданчика площею 140,00 кв. м, військове містечко № 196, Київська обл., м. Боярка, вул. Хрещатик, 103.

За результатами конкурсів з відбору суб’єктів оціночної діяльності, що відбулися 01 вересня 2017 року, переможцями визнано:

— ФОП Рябченко О. М. на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — нежитлових приміщень в/м № 226, буд. інв. № 15 площею 243,00 кв. м, інв. № 16 площею 50,00 кв. м, інв. № 17 площею 66,20 кв. м, інв. № 18 площею 156,00 кв. м, інв. № 19 площею 160,00 кв. м, інв. № 20 площею 196,50 кв. м, за адресою: м. Київ, с. Биківня, вул. Ушицька;

— ФОП Рябченко О. М. на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частини даху будівлі інв. № 92 військового містечка № 27 площею 5,00 кв. м, за адресою: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

***

Інформація КЕВ м. Львова про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності для визначення ринкової вартості майна, що знаходиться:

1) на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Львова з метою продовження договорів оренди:

№ пп	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об’єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлові приміщення у будівлях інв. №№ 7,46,49,50,47 військового містечка № 4, для складів	1296,5	Львівська обл., м.Стрий, вул. Підзамче,1Б, 1Д	Фактична дата
2	Нежитлові приміщення на першому поверсі житлового будинку інв. № 57 (24,25) військового містечка № 209 для розміщення магазину непродовольчих товарів	89,60	м. Львів, вул. Стрийська, 57	Фактична дата

2) на балансі Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» з метою укладення договорів:

№ пп	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м.	Адреса об’єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Частина нежитлового приміщення (позначено «III») на цокольному спального корпусу № 2 (№ 1 по генплану) військового містечка № 9, для розміщення продажу екскурсійних квитків туристичними операторами	6,0	Львівська обл., м.Трускавець, вул. Городище, 4	Фактична дата
2	Частина нежитлових приміщень (позначено «В-4») на цокольному поверсі водоозокеритолікувального корпусу інв. №6 військового містечка № 9 для розміщення кафе-бару	233,00	Львівська обл., м.Трускавець, вул. Городище,4	Фактична дата

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу:

У конкурсі беруть участь суб’єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб’єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Телефон для довідок: (032) 255–74-80;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов’язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

Інформація про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі і обліковується в КЕВ м. Харків:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінки	Мета проведення оцінки
1.	Частина нежитлового приміщення будівлі № 7 нерухомого військового майна загальною площею 127,2 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
2.	Нежитлові приміщення будівлі № 33 нерухомого військового майна загальною площею 339,0 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
3.	Нежитлові приміщення будівлі № 34 нерухомого військового майна загальною площею 335,0 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
4.	Нежитлові приміщення будівлі № 11 нерухомого військового майна загальною площею 447,8 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
5.	Нежитлові приміщення будівлі № 203 нерухомого військового майна загальною площею 34,3 кв.м за адресою: м. Харків, вул. С. Тархова, 13, в/м № 1 (Рогань), що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінки окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінки однотипного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінки майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

***

Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України (надалі Ансамбль) (місцезнаходження: 01021, м. Київ, вул. Грушевського, 30/1) відповідно до частини другої статті 21 Закону України «Про культуру» (формування кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних закладів культури здійснюється на конкурсній основі) та Порядку формування на конкурсній основі кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних закладів культури, затвердженого наказом Міністерства культури України від 01.07.2016 № 497, оголошує конкурс на заміщення вакантної посади:

Артист ансамблю пісні і танцю (хор) — тенор (чоловік) — 1 посада.

Кваліфікаційні вимоги (освіта): освіта відповідного напрямку підготовки (молодший бакалавр, бакалавр, магістр).

Спеціальні кваліфікаційні вимоги: розвинені вокальні здібності, необхідна професійна підготовка.

Програма для участі в конкурсі:

Виконання творів (на вибір претендента, в яких би конкурсант продемонстрував повний діапазон голосу): арія із опери; романс; народна пісня.

На вибір комісії: читка хорових партій з листа.

Адреса подачі документів: 01021, м. Київ-21, вул. Грушевського, 30/1, каб. 213, Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України.

Кінцевий строк прийняття документів від претендентів на участь у конкурсі — 22 вересня 2017 року.

Претенденти, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії Ансамблю (голові конкурсної комісії Ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України) заяву про участь у конкурсі в довільній формі.

До заяви додаються такі документи:

особовий листок з обліку кадрів з вклеєною фотокарткою встановленого зразка (заповнений); копія паспорта громадянина України; копія трудової книжки (за наявності); копія (копії) документа про освіту за відповідною спеціальністю; творче резюме.

У конкурсі можуть брати участь працівники, які працюють в Ансамблі. Працівники, які знаходяться із Ансамблем в трудових відносинах та беруть участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії тільки заяву про участь у конкурсі.

Претенденти на участь у конкурсі мають право подавати іншу додаткову інформацію.

Конкурс проводиться в один день у два етапи:

перший етап — розгляд документів, поданих претендентами: 26 вересня 2017 року о 10.00;

другий етап — ознайомлення з професійними даними учасників конкурсу: 26 вересня 2017 року об 11.00.

Початок реєстрації — о 09.45.

Відповідальність за достовірність поданих документів несе претендент.

Оформлені неналежним чином документи до розгляду не приймаються.

Конкурс відбудеться: 26 вересня 2017 року з 10.00 у приміщенні Центрального будинку офіцерів Збройних Сил України за адресою: 01021, м. Київ, вул. Грушевського, 30/1, каб. 213, тел. (044)253-70-21, тел./факс (044)253-70-39.

Витрати на проїзд та проживання — за рахунок претендентів. Переможців конкурсу Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України житлом не забезпечує.

ВІТАЄМО!

11 вересня відзначить свій день народження **Михайло Стрілецький,**

Товариші по службі вітають іменинника, бажають міцного здоров'я, миру, добра, успіхів у службі та здійснення мрій.

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна.

Конкурс відбудеться 22 вересня 2017 року о 10.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 223.

Об'єкти оцінки: лот (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 21 вересня 2017 року до 10.00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оціночної діяльності подають:

заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться, та обов'язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу, визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінки військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежної оцінки рухомого військового майна протягом п'яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів.

Телефон для довідок: 454-73-90, 454-73-82.

Додаток 1

ЛОТ № 1

Перелік

списаного військового майна, яке планується до реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежній оцінці

№№ пп	Сторінка/позиція переліку списаного військового майна Збройних Сил України, яке може бути відчужено №12607/з від 22.07.2017	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн.		Місцезнаходження
							одиниці	разом	
1	2/1	Тренажер ТЛ	комплект	1	1985	32	764,7744	764,7744	Харківський національний університет Повітряних Сил
2	2/2	Виріб Ж-821	комплект	1	1989	28	529,31584	529,31584	
3	3/1	Виріб 5М99П	комплект	4	1984	33	120,032188	480,128752	в/ч А0177, с.Щербані
4	3/2	Виріб 5Ц31М	комплект	1	1979	38	3576,919579	3576,919579	
5	3/3	Комплект кабелів до 5Ц31М	комплект	1	1981	36	64,409168	64,409168	
6	3/1	ПМС-70М	комплект	1	1987	30	80,952	80,952	в/ч А2287, м.Вінниця
7	3/1	ЗІП-Г до 1Л22	комплект	1	1986	31	156,206776	156,206776	в/ч А0177, с.Щербані
8	3/6	ЗІП-Г 1:3 до 1Л22	комплект	1	1986	31	156,206776	156,206776	
9	3/4	Виріб 1Е9 (зі складу 1РЛ-19)	комплект	6	1976 - 1977	40-41	4,393654	26,361924	

Додаток 2

Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ______________________

Реєстраційний № _______
"___" _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))
Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті)______________________
Місцезнаходження (місце проживання) ______________________

-------------- (телефон) --------------- (телефакс) --------------- (телекс) ----------------------- (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

"___"__________ 20___ р. (дата заповнення заяви)

__________________________ (підпис керівника)
М.П.

Під час футбольного матчу Україна–Туреччина на стадіоні «Металіст» у Харкові уболівальники «синьо-жовтих» створили незабутню атмосферу. Виконання гімну України, фантастична підтримка та чудова гра наших футболістів — ті фактори, з яких складалася перемога збірної України над командою Туреччини. У підсумку, 2:0 на нашу користь. І навіть попри поразку від ісландців, ми зберігаємо шанси на отримання путівки на чемпіонат світу 2018 року.

БРИТАНЕЦЬ НОСИТЬ УКРАЇНСЬКУ ВИШИВАНКУ,

ЩОБ НАГАДУВАТИ СПІВВІТЧИЗНИКАМ ПРО ПОДІЇ НА ДОНБАСІ

Прочитавши статтю в одній з українських газет про 19-річного морпіха Миколу Супруна з багатодітної сім'ї, якого дома чекають п'ятеро старших сестер і троє старших братів, британець Еліот Гарванд, був розчулений цією історією і вирішив допомогти хлопцю.

Приїхавши в Україну до Маріуполя, де служить Микола, Еліот подарував йому тепловізор, бінокль, лікарські препарати.

Одягнений в українську вишиванку, Еліот розповів, що у Великій Британії також її носить.

«Це щоб нагадувати моїм співвітчизникам про Україну, про несправедливість і цинізм російської влади, котра чинить розбій у вашій державі», — пояснив британець.

Інф. «НА»

«САМЕ З ТАКИХ ДІТЕЙ ВИРОСТАЮТЬ СПРАВЖНІ УКРАЇНЦІ»

«Те, що я сьогодні почув у Покровську, — це було одне з найкращих виконань гімну, які я коли-небудь чув у своєму житті. Ви його фантастично виконували, ви відчули кожне слово. Саме з таких дітей виростають справжні українці. Дуже важливо, що таке виконання гімну ми маємо можливість чути саме тут, на Донеччині», — підкреслив Президент, відкриваючи реконструйовані школи на Донеччині

ПРАПОР УКРАЇНИ

Високі, урочисті небеса
Тримають гордо прапор України,
Немов би хочуть світові сказать,
Що ми — народ великий і єдиний.
Знамено не згоріло у вогні —
Відбився теплий колір, золотавий,
Щоб прославляти й далі у борні
Могутність незалежної держави.
Небесну стяг узяв собі блакить,
Як символ чистоти мого народу,
Хай жовтим і блакитним майорить,
Хай бачить світ, що ми всі —
за свободу!
Хай лопотить крилом, неначе птах,
Наш прапор в піднебессі
Батьківщини,
Тримаймо, браття, міцно у руках
І суще, і грядуще України!

Світлана КОРОБОВА

ВИСЛОВИ ВЕЛИКИХ

• А ви думали, що Україна так просто. Україна — це супер. Україна — це ексклюзив. По ній пройшли всі котки історії. На ній відпрацьовано всі види випробувань. Вона загартована найвищим гартом. В умовах сучасного світу їй немає ціни.

Ліна Костенко

• Свою Україну любіть. Любіть її... Во время люте. В останню тяжкую минуту за неї Господа моліть.

Тарас Шевченко

• Найголовніше, найяскравіше, що на все життя западає в серце патріота і що втілює в собі Батьківщину, — це люди.

Василь Сухомлинський

• За Вкраїну мою чи то вдень, чи вночі моє серце сповнялось клопотом.

Володимир Самійленко

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

— Куме, а ви можете описати своє сімейне життя двома словами?
— За що?

***

Улився в новий колектив. Особливо сподобалася їхня традиція: будь-яке зауваження шефа вважають тостом.

***

— Куме, порадьте, що робити, я почав утрачати пам'ять.
— А ви, куме, позичайте людям гроші. Тренуйте пам'ять.

***

— А я вчора з кумом горілки випив і вранці як заново народився!
— Що, так добре було?
— Ні, у капусті знайшли…

***

— Куме, чим збираєтеся зайнятись у вихідні?
— Ой, куме, давно не був на дивані: багато справ там назбиралося…

***

— Люба, ходімо в цирк.
— Навіщо?
— Подивимося на наші стосунки збоку.

***

— Куме, як ваші справи?
— Ну як вам, куме, сказати. Чорні коти перестали переходити дорогу. Не бачать сенсу.

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 36467 Замовлення 56268

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Андрій ЛИСЕНКО, Вадим КОВАЛЬОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ЧИЖЕВСЬКА

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114